

สรุปข่าวประจำวัน ที่ 25 กันยายน - 1 ตุลาคม 2567

ส่งออกข้าวเจตึกสองด้าน “บาทแข็ง-อินเดีย” ถล่มราคา

ส่งออกข้าวพวาศึกสองด้าน บาทแข็งค่าแรงเกือบหลุด 32 บาท/ดอลลาร์ คู่แข่ง‘อินเดีย’หวนคืนสังเวียนส่งออก ฤดูการร่วงหน้ากระทบลากยาวถึงปี 68 ด้านสภาผู้ส่งออกฯ ชำแหละปัจจัยเสี่ยงโค้งสุดท้าย ด้าน ธปท. รับเข้าแทรกแซงดูแลค่าเงิน วงในเผยช่วง 2 เดือนกว่าทุนสำรองฯ พุ่งกว่า 1.44 หมื่นล้านดอลลาร์

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า เมื่อวันที่ 30 ก.ย.ที่ผ่านมา ค่าเงินบาทแข็งค่าแตะ 32.1 บาทต่อดอลลาร์ แข็งค่าขึ้นค่อนข้างมาก ขณะที่ทางธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ยอมรับว่า มีการแทรกแซงค่าเงินบาท เพื่อดูแลความผันผวน

ขณะที่นายพิชัย ชุนhoven รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ให้สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2567 ว่า ในเรื่องเงินบาทที่แข็งค่า มีความสัมพันธ์กับหลายเรื่อง เช่น เรื่องกรอบเงินเฟ้อ ซึ่งต้องหารือกับธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) โดยในการทำงาน ตนมีการดูข้อมูลอยู่ตลอด และก็มีมีการยกโทรศัพท์พูดคุยกันบ้าง ซึ่งทางแบงก์ชาติก็รายงานว่ามีการเข้าแทรกแซงดูแลค่าเงินบาท โดยบอกว่าจะดูแลให้ดีที่สุด

แบงก์ชาติเข้าดูแลค่าเงินบาท

ข้อมูลจากเว็บไซต์ของ ธปท.พบว่า ทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ (Reserves) ของไทย ในช่วงสิ้นเดือน มิ.ย. 2567 ถึง 20 ก.ย. 2567 ขยับเพิ่มขึ้นจาก 252,544 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มาอยู่ที่ 267,106 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือเพิ่มขึ้นกว่า 14,400 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในเวลาไม่ถึง 3 เดือน

แหล่งข่าวจากสถาบันการเงินกล่าวกับ “ประชาชาติธุรกิจ” ว่า การเพิ่มขึ้นของทุนสำรองเงินตราต่างประเทศของไทยสะท้อนว่า ธปท.ได้เข้าไปดูแลค่าเงินบาทให้อ่อนค่า ด้วยการซื้อดอลลาร์เก็บเข้ามา อย่างไรก็ตาม จะเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงของทุนสำรองระหว่างประเทศ ซึ่งไม่ได้มีเพียงสกุลเงินดอลลาร์เท่านั้น แต่ยังมีหลายสินทรัพย์ที่สามารถเป็นทุนสำรองได้

“การดูแลค่าเงินบาทอาจจะเกิดขึ้นในช่วงที่เงินบาทอ่อนค่าและแข็งค่ามีความผันผวนเกินไป ซึ่งในช่วงที่เงินบาทแข็งค่า จะเห็นในตลาดมีแรงเทขายดอลลาร์เพื่อซื้อเงินบาท ทำให้ ธปท.ต้องเข้าไปลดความผันผวนโดยการซื้อดอลลาร์ และขายบาทออกมา ทั้งในตลาด Spot และการทำ Forward เป็นต้น ประกอบกับในช่วงที่ดอลลาร์อ่อนค่าเมื่อเทียบกับเงินบาท ส่งผลให้มูลค่าของสกุลเงินเพิ่ม ซึ่งสะท้อนไปยังทุนสำรองระหว่างประเทศที่เพิ่มขึ้น”

ส่งออกข้าวเจตึก 2 ด้าน

ขณะที่ นายศุภชัย วรภิณูภรณ์ ประธานกรรมการ บริษัท ธนสรไรซ์ จำกัด กล่าวกับ “ประชาชาติธุรกิจ” ว่า ค่าเงินบาทที่ปรับแข็งค่าขึ้นเกือบหลุด 32 บาทต่อเหรียญสหรัฐ ส่งผลต่อราคาส่งออกข้าวในขณะนี้ รัฐบาลควรเร่งออกมาตรการดูแลค่าเงินบาท เพราะราคาส่งออกข้าวไทยต้องแข่งขันกับคู่แข่ง โดยเฉพาะอินเดียที่กลับมาส่งออก หากอัตราแลกเปลี่ยนอยู่ที่ 34 บาทต่อเหรียญสหรัฐ ยังสามารถแข่งขันกับอินเดียได้ แต่หากรัฐบาลไม่มีมาตรการออกมาพยุงค่าเงินบาทและยังปล่อยให้แข็งค่าต่อเนื่อง จะส่งผลต่อราคาข้าวในประเทศและกระทบต่อเกษตรกรในที่สุด

นายสมบัติ เกลิมวุฒินันท์ ประธานบริษัท เอเชีย โกลเด้น ไรซ์ จำกัด เปิดเผย “ประชาชาติธุรกิจ” ว่า ผลจากการที่เงินบาทแข็งค่า และปัจจัยเสี่ยงใหม่ที่อินเดียประกาศกลับมาส่งออกข้าววานนี้ (30 ก.ย. 67) ส่งผลให้ราคาส่งออกข้าวไทยลดลง 30-40 เหรียญสหรัฐต่อตันในวันเดียว ถือว่าลงเร็วมาก โดยขณะนี้ราคาส่งออกข้าวไทยเฉลี่ยอยู่ที่ 510-520 เหรียญสหรัฐต่อตัน ใกล้เคียงกับราคาส่งออกข้าวของอินเดียที่ 490 เหรียญสหรัฐ ซึ่งคิดเป็นราคาข้าวในประเทศไทยลดลงเฉลี่ย 100 บาทต่อกระสอบ หรือ 1,000 บาทต่อตัน ทำให้ราคาข้าวเปลือกลดลงอยู่ที่ระดับต่ำกว่า 10,000 บาทต่อตัน

จากนี้ต้องจับตาทิศทางการดำเนินนโยบายส่งออกข้าวอินเดียต่อไปว่าจะปรับลดราคาส่งออกอีกหรือไม่ เพราะอินเดียยังมีข้าวที่ค้างอยู่ในสต็อก และมีผลผลิตข้าวฤดูกาลใหม่ที่กำลังเก็บเกี่ยว อินเดียจะเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่มีผลต่อการส่งออกข้าวไทยปีนี้ว่าจะจะเป็นไปตามเป้าหมาย 8.5 ล้านตันได้หรือไม่ ในส่วนของประเทศไทยจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมดูแลเสถียรภาพราคาข้าวในประเทศ เพื่อรองรับข้าวนาปีที่จะออกสู่ตลาดช่วงปลายปี 2567

ผวาส่งออกข้าวปี'68 ทруд

นายชูเกียรติ โอภาสวงศ์ นายกิตติมศักดิ์สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย เปิดเผยกับ “ประชาชาติธุรกิจ” ว่า จากรายงานข้าวระบุเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2567 ทางกรอินเดียได้อนุมัติให้กลับมาส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดีกครั้ง อีกทั้งยังได้กำหนดราคาขั้นต่ำสำหรับการส่งออกข้าวขาวที่ 490 ดอลลาร์ต่อตัน ซึ่งจากการติดตามขณะนี้ ผู้นำเข้ายังไม่มีคำสั่งซื้อใหม่จากอินเดีย เนื่องจากรอดูสถานการณ์ผลผลิตที่จะออกในช่วงปลายปีนี้ ซึ่งจะเป็นข้าวใหม่ทั้งของไทย เวียดนาม เป็นต้น อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี จากกระแสครั้งนี้ทำให้ราคาข้าวในตลาดโลกมีการปรับลดลง

จากนี้จะทำให้ตลาดส่งออกข้าวมีการแข่งขันมากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องราคา ปัจจุบันเมื่อดูราคาข้าวขาวไทยเฉลี่ยอยู่ที่ 540 เหรียญสหรัฐต่อตัน จากก่อนหน้านี้ 650 เหรียญสหรัฐต่อตัน ส่วนเวียดนามเฉลี่ยอยู่ที่ 520 เหรียญสหรัฐต่อตัน และจากปัญหาค่าเงินบาทของไทยที่แข็งค่าขึ้น ก็จะมีส่งผลกระทบต่อการแข่งขันส่งออกข้าวในตลาดโลก เพราะเงินบาทแข็งค่าขึ้น 1 บาท จะทำให้ราคาข้าวไทยแพงขึ้น 15 เหรียญสหรัฐต่อตัน

“เป้าหมายการส่งออกข้าวไทย ปี 2567 นี้ยังมองอยู่ที่ 8.5 ล้านตัน โดย 9 เดือนแรกของปีส่งออกได้แล้ว 7 ล้านตัน และคาดว่าในเดือนกันยายน 2567 จะส่งออกได้ประมาณ 600,000 ตัน และ 3 เดือนสุดท้ายของปี เชื่อว่าไทยยังสามารถส่งออกข้าวได้เฉลี่ยเดือนละ 500,000 ตัน ซึ่งทำให้การส่งออกเข้าทั้งปีเป็นไปได้ตามเป้าหมาย”

แต่ห่วงการส่งออกข้าวในปี 2568 โอกาสที่การส่งออกข้าวในปี 2568 จะเหลืออยู่ที่ 6.5 ล้านตัน เมื่อการส่งออกลดลงก็จะส่งผลให้การรับซื้อข้าวในประเทศจะลดลง และทำให้ราคาก็อาจจะปรับลงเช่นกัน โดยปัจจุบันราคาข้าวขาวในประเทศเฉลี่ยอยู่ที่ 9,000 บาทต่อตัน

จากซัพพลายข้าวในตลาดโลกเยอะ ทั้งเงินบาทที่แข็งค่า จะมีผลต่อการแข่งขันด้านราคา ประกอบกับอินโดนีเซียที่เดิมมีการนำเข้าเฉลี่ยปีละ 4 ล้านตัน คาดว่าปีหน้าจะนำเข้าประมาณ 1.5 ล้านตัน ซึ่งจะทำให้ไทยสูญเสียตลาดผู้นำเข้าเพิ่ม

ผู้ส่งออกขาดสภาพคล่อง

นายชัยชาญ เจริญสุข ประธานสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย (สรท.) เปิดเผยว่า สรท.คาดการณ์การส่งออกปี 2567 เติบโตในกรอบ 1-2% โดยหากจะส่งออกได้ 2% จากนี้ 4 เดือนไทยจะต้องส่งออกเฉลี่ยให้ได้ 23,400 ล้านเหรียญสหรัฐ/เดือน แต่หากส่งออกขยายตัวที่ 1% จะต้องส่งออกได้ 22,700 ล้านเหรียญสหรัฐ/เดือน

“การส่งออก 3 เดือนที่เหลื้ไว้สัญญาณบวก เนื่องจากผู้ส่งออกต้องแบกรับปัจจัยเสี่ยงที่กระทบ ทั้งเรื่อง ปัญหาเงินบาทแข็งค่า ผลกระทบที่จะเห็นคือ การขาดสภาพคล่อง กำไรลดลง การขาดทุนอัตราแลกเปลี่ยน ภูมิรัฐศาสตร์ ราคาพลังงาน และค่าระวางเรือ ที่แม้จะยังไม่มีปัญหาในตอนนี้ แต่ก็เหมือนระเบิดเวลา เพราะหากสงครามกลับมารุนแรงอีกครั้งจะกระทบต่อแนวโน้มราคาน้ำมัน ค่าขนส่งที่อาจจะเพิ่มขึ้นได้”

ปัจจัยเสี่ยง 3 เดือนสุดท้าย

นายชัยชาญกล่าวว่า สำหรับปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่ต้องเฝ้าระวังในโค้งสุดท้ายของปี ได้แก่ 1) ค่าเงินบาทแข็งค่าเร็วอย่างมีนัยสำคัญ แค่ 3 เดือนแข็งค่า 12% ส่งผลโดยตรงต่อการส่งออก เนื่องจากขีดความสามารถในการแข่งขันด้านราคาลดลง ประกอบกับผู้ประกอบการเข้าไม่ถึงสินเชื่อ ส่งผลต่อสภาพคล่องทางธุรกิจต่อเนื่อง หากเทียบกับคู่แข่งถือว่าเงินบาทไทยยังแข็งค่ามากเวียดนามแข็งค่า 1.4% จีนแข็งค่า 1.3% อินเดียอ่อนค่า 0.53%

2) ปัญหารัฐศาสตร์ ยังคงคาดการณ์ยาก เช่น สงครามในตะวันออกกลางยังคงยืดเยื้อ การเลือกตั้งสหรัฐอเมริกา ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อแบ่งขั้วอย่างชัดเจน และมีผลกระทบให้ซัพพลายเชนทั่วโลกเกิดความผันผวน นอกจากนี้เมื่อ 27 กันยายนที่ผ่านมา สหรัฐเริ่มมาตรการ Safeguard กับสินค้านำเข้าไฟฟ้าและชิ้นส่วน แผงโซลาร์เซลล์ และปี 2568 ขยายมาตรการไปยังสินค้าถั่วมืองา ชิป และอื่น ๆ ส่งผลให้จีนต้องเร่งกระจายสินค้าไปยังตลาดใหม่ และตลาดเอเชียที่ยังมีศักยภาพ

3) ดัชนีภาคการผลิต (PMI) หดตัวต่อเนื่อง แม้ยังคงมีดีมานด์อยู่ 4) ปัญหาการขนส่งสินค้าทางทะเล แม้ค่าระวางเรือเริ่มปรับลดลงมาในหลายเส้นทาง แต่เป็นการปรับลดลงจากที่ปรับขึ้นไปสูงก่อนหน้านี้ ยกเว้นเส้นทางสหรัฐอเมริกา จากปัญหาการสไตรก์ของคนงานท่าเทียบเรือฝั่งตะวันออกและตะวันตก ส่งผลให้เรือล่าช้า และ 5) ปัญหาอุทกภัยที่เกิดขึ้นทางภาคเหนือของไทย โดยเฉพาะภาคการเกษตรที่อาจได้รับผลกระทบมาก และส่งผลต่อเนื่องถึงต้นทุนวัตถุดิบและปริมาณสินค้าเกษตรออกสู่ตลาดไม่เพียงพอในระยะถัดไป

4 ข้อเสนอภาครัฐเร่งแก้ไข

นายชัยชาญกล่าวว่า พร้อมกันนี้มีข้อเสนอแนะที่สำคัญให้กับรัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งแก้ไข คือ 1) รักษาเสถียรภาพค่าเงินบาทไม่ให้แข็งค่าเร็วเกินไป พร้อมทั้งสนับสนุนเครื่องมือและค่าธรรมเนียมในการป้องกันความเสี่ยงอัตราแลกเปลี่ยน เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ 2) พิจารณาปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม 3) พิจารณาทบทวนการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำตามสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ไม่ให้เป็นภาระกับผู้ประกอบการโดยเฉพาะ SMEs มากเกินไป

และ 4) เร่งรัดการเจรจาการค้าและความร่วมมือทางการค้าใหม่ ๆ ทั้งระดับประเทศ และระดับพื้นที่ เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศคู่ค้า นั้น ๆ รวมไปถึงการใช้สกุลเงินท้องถิ่นในการซื้อขาย ซึ่งประเทศไทยมีข้อตกลงในการซื้อขายที่ใช้สกุลเงินท้องถิ่น อย่างเช่น จีน ญี่ปุ่น อินเดีย มาเลเซีย เป็นต้น

สำหรับภาพรวมช่วง 8 เดือน มกราคม-สิงหาคม ปี 2567 ไทยส่งออกรวมมูลค่า 197,192.8 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัว 4.2% เมื่อหักทองคำ น้ำมัน และอาวุธยุทธปัจจัย พบว่าการส่งออกขยายตัว 4.3% ในขณะที่การนำเข้ามีมูลค่า 203,543.8 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัว 5.0% ส่งผลให้ดุลการค้าของประเทศไทยขาดดุลเท่ากับ 6,351.0 ล้านเหรียญสหรัฐ

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

ส่งชิกรัฐบาลรับมือชาวนา อินเดียคัมแบ็กส่งออกข้าว ทูบราคาข้าวไทยดิ่งเหว

ผู้ส่งออกส่งสัญญาณรัฐบาลรับมือชาวนา หลังอินเดียคัมแบ็กส่งออกข้าวขาวรอบกว่า 1 ปี ล่าสุดตกราคาข้าวสารที่โรงสีแห่งเสนอขายให้ผู้ส่งออกลดจาก 22 บาท เหลือแค่ระดับ 16 บาท/กก. ตลาดโลกซ็อก คาดหยุดซื้อขาย 1-2 สัปดาห์ รอดูทิศทางราคา จับตากระทบซึ่งข้าวเปลือกดีแรง จากที่อินเดียผู้ส่งออกข้าวอันดับ 1 ของโลก มีนโยบายห้าม(แบน)การส่งออกข้าวขาว มาตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2566 เพื่อลดความรุนแรงของปัญหาราคาสินค้าในประเทศที่พุ่งสูงขึ้น ทำให้เงินเฟ้อสูง เพื่อรักษาความมั่นคงด้านอาหาร และเป็นเหตุผลทางการเมือง

ล่าสุดวันที่ 28 กันยายน 2567 รัฐบาลอินเดียได้อนุมัติให้มีการส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดีกครั้ง เนื่องจากสินค้าคงคลังในประเทศเพิ่มขึ้น และเกษตรกรกำลังเตรียมเก็บเกี่ยวผลผลิตใหม่ในอีกไม่กี่สัปดาห์ข้างหน้า วงการข้าวไทย-ข้าวโลกจับตา ถึงผลกระทบที่จะตามมา เฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบต่อประเทศคู่แข่งส่งออกข้าว ที่จะส่งผลให้ราคาข้าวในตลาดโลก และราคาข้าวในประเทศลดต่ำลง จากมีซัพพลายในตลาดมากขึ้น

นายชูเกียรติ โอภาสวงศ์ นายกิตติมศักดิ์ สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย เปิดเผยกับฐานเศรษฐกิจว่า การกลับมาส่งออกข้าวในกลุ่มข้าวขาวอีกครั้งของอินเดียในครั้งนี้ และมีผลทันที คงต้องรอดูความชัดเจนในสัปดาห์นี้ถึงคำสั่งดังกล่าวของรัฐบาลอินเดียว่าจะมีรายละเอียดอย่างไร

อย่างไรก็ดี ในแง่ผู้ส่งออกเคยคาดการณ์ไว้แล้วว่ารัฐบาลอินเดียจะอนุมัติให้มีการส่งออกข้าวขาวอีกครั้งในไตรมาสสุดท้ายของปีนี้ เนื่องจากอินเดียมีสภาพฝนฟ้าที่เอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูก ที่ทำให้มีผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้น มองว่าจะจะเป็นอีกปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อราคาข้าวไทย รวมถึงราคาข้าวสารในประเทศ ราคาข้าวสารส่งออก และราคาข้าวเปลือกในประเทศของไทย

ขณะเดียวกันจากช่วง 1-2 เดือนที่ผ่านมา เงินบาทแข็งค่าขึ้นอย่างรวดเร็ว จากต้นปีเฉลี่ยที่ 35-36 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ เวลานี้เฉลี่ยที่ 32 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ แข็งค่ามากสุดในรอบ 30 เดือน ทำให้รายได้ของผู้ส่งออกหายไปถึง 4 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ และส่งผลให้ราคาข้าวไทยแพงขึ้นตามอัตราแลกเปลี่ยนเมื่อเทียบกับราคาข้าวของเวียดนาม อินเดีย ปากีสถาน เมียนมา และประเทศคู่แข่งส่งออกข้าวอื่น ๆ ที่ค่าเงินไม่แข็งค่า หรือแข็งค่าน้อยกว่าไทย ทำให้ไทยเสียเปรียบในการแข่งขัน

“การที่อินเดียกลับมาส่งออกข้าวขาวอีกครั้ง เราต้องเหนียวแน่น จากเวลานี้เราก็เหนียวอยู่แล้วจากเงินบาทแข็งค่า ทำให้ราคาข้าวไทยสูงขึ้นจากอัตราแลกเปลี่ยน ส่งผลกระทบต่อราคาข้าวสารที่โรงสีขายให้ผู้ส่งออก และราคาข้าวเปลือกที่ชาวนาขายให้โรงสีปรับตัวลดลงตามกลไกตลาด ขณะผลจากที่อินเดียประกาศแบนส่งออกข้าวก่อนหน้านี้ราคาข้าวขาว 5 % ของไทยในตลาดโลกเคยขายได้ราคาสูง โดยผู้ส่งออกเคยซื้อข้าวขาวจากโรงสีสูงถึง 22 บาทต่อกิโลกรัม หรือตันละ 22,000 บาท แต่ล่าสุดจากทั้งสองปัจจัยทำให้ต้องลดราคาซื้อข้าวสารลงเหลือ 16.50 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งโรงสีก็มาเสนอขายให้ผู้ส่งออกแบบถล่มทลาย แต่ผู้ส่งออกส่วนใหญ่ได้ชะลอซื้อไว้ก่อนเพื่อรอดูทิศทางของตลาด”

อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้ส่งออกข้าวที่ยังค้างส่งมอบในออร์เดอร์เก่า คาดยังคงต้องซื้อข้าวอยู่ ซึ่งก็มีความเสี่ยงขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยน เพราะส่วนใหญ่ผู้ส่งออกข้าวไม่ค่อยทำประกันความเสี่ยง หรือบู้กค่าเงินไว้กับธนาคาร เพราะเงินบาทผันผวนขึ้น-ลงเร็ว ในทิศทางที่แข็งค่ามากขึ้น

สำหรับการกลับมาส่งออกข้าวขาวของอินเดียอีกครั้ง คาดการซื้อขายข้าวในตลาดโลกในช่วง 1-2 สัปดาห์นับจากนี้จะค่อนข้างเงียบ หรือจะหยุดการซื้อขาย เพราะผู้ซื้อจะ Wait & See เพื่อดูว่า จะส่งผลกระทบต่อราคาข้าวในตลาดโลกลดลงมากน้อยเพียงใด มองโอกาสราคาข้าวในตลาดจะขยับขึ้นแทบไม่มี

เวลานี้ราคาข้าวขาว 5% (เป็นชนิดข้าวที่ไทยส่งออกมากที่สุด) เฉลี่ยที่ 560 ดอลลาร์สหรัฐต่อดัน (เอฟโอบี) ข้าวชนิดเดียวกันของเวียดนามเฉลี่ยที่ 520-530 ดอลลาร์สหรัฐต่อดัน เมียนมา 510 ดอลลาร์สหรัฐต่อดัน ซึ่งจากที่อินเดียกลับมาส่งออกข้าวขาวและกำหนดราคาขั้นต่ำที่ 490 ดอลลาร์สหรัฐต่อดัน คาดจะทำให้คำสั่งซื้อ(ออร์เดอร์) ไปที่อินเดียเพิ่มขึ้น

นอกจาก 2 ปัจจัยหลักที่จะส่งผลกระทบต่อราคาข้าวของไทยแล้ว อีกหนึ่งปัจจัยสำคัญ ที่จะส่งผลกระทบต่อราคาข้าวไทย และราคาข้าวในตลาดโลกปีหน้า คือข้าพพลายข้าวของโลกจะเพิ่มขึ้น แม้ในปีนี้อุปสงค์การณานินญา ส่งผลให้เกิดน้ำท่วมในหลายพื้นที่ของโลก ผลผลิตข้าวอาจเสียหายบ้าง แต่ภาพรวมผลผลิตข้าวของโลกจะเพิ่มขึ้น จากเกือบทุกประเทศมีปริมาณน้ำที่มากเพียงพอในการทำนา

“ประเด็นคือข้าพพลายข้าวของโลกจะเพิ่มขึ้น แต่คนซื้อจะซื้อน้อยลง อย่าง 2 ปีที่ผ่านมา อินเดียซื้อข้าวหรือนำเข้าข้าวปีละ 4 ล้านตัน ปีหน้าอาจจะลดเหลือแค่ 1.5 ล้านตัน ตามตัวเลขการคาดการณ์ของกระทรวงเกษตรสหรัฐ (USFDA) ส่วนบังกลาเทศถึงแม้เจอน้ำท่วมบ้าง แต่ก็ไม่น่าจะมีปัญหา ขณะที่อินเดียซึ่งเป็นผู้ผลิตข้าวมากที่สุดเป็นอันดับ 2 ของโลก (รองจากจีน) ก็บอกว่าผลผลิตปีหน้าดีมาก เป็นเหตุผลสำคัญที่รัฐบาลอินเดียได้อนุมัติให้กลับมาส่งออกข้าวขาวอีกครั้ง”

นายชูเกียรติ กล่าวอีกว่า จากที่อินเดียแบนการส่งออกข้าวขาวในรอบกว่า 1 ปีที่ผ่านมา ส่งผลให้ไทย เวียดนาม ปากีสถาน รวมถึงเมียนมา และประเทศผู้ส่งออกข้าวอื่น ๆ ทำวอลุ่มการส่งออกข้าวได้เพิ่มขึ้น เพราะก่อนที่อินเดียจะแบนส่งออกข้าว อินเดียเคยส่งออกข้าวขาวได้ปีหนึ่ง 5-6 ล้านตัน ในส่วนของไทยได้รับอานิสงส์การส่งออกข้าวขาวทดแทนอินเดียได้ประมาณ 2 ล้านตัน ส่งผลให้ปี 2566 ไทยส่งออกข้าวได้เพิ่มขึ้นเป็น 8.7 ล้านตัน จากก่อนหน้านี้ส่งออกได้ที่ระดับ 6.7-6.8 ล้านตันต่อปี

สำหรับในปี 2567 คาดไทยจะยังสามารถส่งออกข้าวได้ที่ระดับ 8.5-8.7 ล้านตัน เนื่องจากช่วง 9 เดือนแรกปีนี้ส่งออกไปแล้วประมาณ 7 ล้านตัน คาดใน 3 เดือนที่เหลือจะส่งออกได้เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 5 แสนตันต่อเดือน เนื่องจากช่วงปลายปีจะมีตลาดข้าวหอมมะลิฤดูการผลิตใหม่ที่จะออกมาและเป็นที่ต้องการของตลาด อย่างไรก็ตาม จาก 3 ปัจจัย ทั้งเงินบาทแข็งค่า อินเดียกลับมาส่งออกข้าวขาว และข้าพพลายข้าวในตลาดโลกมีมากขึ้นในปีหน้า จะส่งผลให้ประเทศผู้นำเข้าข้าวลดการนำเข้าข้าว จะมีผลให้ในปี 2568 ไทยอาจจะส่งออกข้าวได้ลดลงเหลือระดับ 6 ล้านตัน ซึ่งหากส่งออกได้ลดลงก็จะไปกดดันราคาข้าวสารและราคาข้าวเปลือกในประเทศปรับตัวลดลง

จากราคาเปลือกที่ในช่วงที่อินเดียแบนการส่งออกข้าวขาว และเงินบาทอ่อนค่าที่ระดับ 35-36 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐในปีที่ผ่านมาต่อเนื่องถึงต้นปีนี้ ชาวนาเคยขายข้าวเปลือกได้ระดับสูงกว่า 10,000 บาทต่อดัน แต่เวลานี้จากเงินบาทแข็งค่ามาก ความสามารถในการส่งออกข้าวไทยลดลง ส่งผลกระทบต่อราคาข้าวเปลือกที่เกษตรกรขายได้ในเวลานี้ลดลงมาอยู่ที่ระดับ 8,500 ถึงกว่า 9,000 บาทต่อดัน

“การกำหนดราคาขั้นต่ำส่งออกข้าวขาวของอินเดียที่ 490 ดอลลาร์สหรัฐต่อดัน เป็นแค่ตัวอ้างอิงว่าห้ามขายต่ำกว่าราคานี้ แต่ถ้าเขาขายที่ราคานี้ เราก็ขายเหมือนกัน เพราะหากมีผลทำให้ราคาข้าวขาวของไทยต้องลดลงมาเหลือ 500 ดอลลาร์สหรัฐต่อดันเพื่อแข่งขัน หากทอนมาเป็นราคาข้าวสารที่ผู้ส่งออกซื้อจากโรงสีอาจจะเหลือ 13 บาทกว่าหรือ 14 บาทต่อกิโลกรัม ราคาข้าวเปลือกอาจจะตกเหลือประมาณ 6,000 บาทต่อดัน อาจนำมาซึ่งความเคลื่อนไหวของเกษตรกรที่รัฐบาลต้องเตรียมรับมือ ดังนั้นมองว่าปีหน้าจะเป็นปีที่รัฐบาลอาจจะต้องเหนื่อยในเรื่องของราคาพืชผลทางการเกษตรโดยเฉพาะข้าว”

ที่มา ฐานเศรษฐกิจ

ชานา กระทุ้ง "จำนำย้งฉาง-ชดเชยดอกเบี๋ยโรงสี" รับมือข้าวทะลัก

2 นายกสมาคมชานาฯ กระทุ้งรัฐ เร่งออกมาตรการรับมือข้าวทะลัก "จำนำย้งฉาง-ชดเชยดอกเบี๋ยโรงสี" หลังราคาข้าวลงต่อเนื่อง จากพิษเงินบาทแข็งค่า อินเดียกลับมาส่งออกข้าวขาว ขยายทั่วโลก

นายปราโมทย์ เจริญศิลป์ นายกสมาคมชานาและเกษตรกรไทย เผยกับฐานเศรษฐกิจว่า ได้มีการหารือกับสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยถึงสถานการณ์การส่งออกทำให้รู้สึกวิตกกังวลจากสัญญาณการส่งออกที่ไม่ดี หลังรัฐบาลอินเดียได้อนุมัติให้กลับมาส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาติอีกครั้ง เนื่องจากสินค้าคงคลังของอินเดีย ประเทศผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่สุดของโลกเพิ่มขึ้น และเกษตรกรกำลังเตรียมเก็บเกี่ยวผลผลิตใหม่ในอีกไม่กี่สัปดาห์ข้างหน้า บวกกับค่าเงินบาทของไทยที่แข็งค่ามากสุดในรอบ 30 เดือน ล่าสุดอยู่ที่ระดับ 32 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ทำให้ราคาข้าวไทยแพงกว่าคู่แข่ง

“รัฐบาลจะต้องมีมาตรการดูแลเกษตรกร สมาคมก็มีความเป็นห่วงว่าเกษตรกรจะได้รับผลกระทบทำให้ราคาข้าวตกต่ำ ดังนั้นขอเรียกร้องให้รัฐบาลมีมาตรการพยุงราคาข้าวทั้งข้าวเปลือกและข้าวสารเตรียมการเอาไว้ในช่วงฤดูก่อนที่จะเก็บเกี่ยวข้าวหน้าปี”

อาทิ 1. โครงการสินเชื่อชะลอการขายข้าวเปลือกนาปี 2567/68 หรือจำนำย้งฉาง 2.โครงการชดเชยดอกเบี๋ยให้ผู้ประกอบการค้าข้าวในการเก็บสต็อก เป็นการเพิ่มสภาพคล่องให้ผู้ประกอบการค้าข้าว (โรงสี/ผู้ส่งออก/ผู้ประกอบการข้าวถุง) ที่เข้าร่วมโครงการให้เก็บสต็อกในรูปแบบข้าวเปลือกและข้าวสาร รวมถึงมาตรการกระตุ้นราคาข้าวเปลือก หรือมาตรการที่จะทำอย่างไรไม่ให้ราคาข้าวตกต่ำ ก็อยากฝากการบ้านถึงรัฐบาล และรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ช่วยกันหาวิธีการป้องกันและแก้ไขราคาข้าว เพราะหากไม่สนใจ หรือปล่อยปละละเลย เชื่อว่าชานาจะไม่อยู่เฉยแน่นอน

นายปราโมทย์ กล่าวอีกว่า ขณะนี้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวกำลังเผชิญภัยพิบัติน้ำท่วมทั้งภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีชานาที่ได้รับผลกระทบ ร้องเรียนมายังสมาคมหลายจังหวัดว่าภาครัฐยังไม่ได้มีมาตรการอะไรออกมาเลย โดยเฉพาะการเยียวยายังลงมาไม่ถึงเกษตรกร ก็อยากให้รีบเร่งออกมาให้เร็วที่สุด

สอดคล้องกับนายสุเทพ คงมาก นายกิตติมศักดิ์สมาคมชานาและเกษตรกรไทย และที่ปรึกษานายกฤษฎีกิตติ์ ของทิพย์ อธิบดีกรมการข้าว กล่าวว่า มีความเป็นห่วงมากคือนโยบายเกี่ยวกับข้าวและชานาของรัฐบาลชุดปัจจุบันที่ยังไม่มีความชัดเจน ไม่รู้จะไปทิศทางไหน โครงการช่วยเหลือต่างๆ จะยังคงมีหรือไม่ ซึ่งในปลายเดือนตุลาคมนี้ข้าวหอมมะลิภาคอีสานจะเริ่มเก็บเกี่ยวแล้ว มองว่าราคาแนวโน้มอาจจะไม่ดี เพราะผลผลิตออกสู่ตลาดพร้อมๆ กัน

สมาคมโรงสีข้าวไทย รายงาน ราคาข้าวเปลือก/ข้าวสาร ผ่าน เฟซบุ๊ก Thai Rice Mill Association ประจำวันที่ 30 กันยายน 2567 พบราคาข้าวเปลือกแดงทั้งกระดาน จากผลพวงอินเดียกลับมาส่งออกข้าวในกลุ่มข้าวขาวอีกครั้ง ทำให้ในการประชุมสมาคมโรงสีข้าวไทย ที่มีนายรังสรรค์ สบายเมือง นายกสมาคมฯ เป็นประธาน มีวาระก่อนข้างตึงเครียด เพื่อรับมือ และประเมินผลกระทบต่อเกษตรกร

ที่มา ฐานเศรษฐกิจ

“ธนวรรธน์” ห่วงบาทแข็ง คุกคามความสามารถแข่งขันข้าวไทย

“ธนวรรธน์” ห่วงบาทแข็ง คุกคามความสามารถแข่งขันข้าวไทย-ส่งออกชะลอตัว คาดส่งออกปีนี้จะขยายตัว 2-2.5%

นายธนวรรธน์ พลวิชัย อธิการบดีมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และประธานที่ปรึกษาศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจและธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย กล่าวถึงสถานการณ์เงินบาทที่แข็งค่าเร็ว จาก 36 บาทต่อดอลลาร์ มาอยู่ที่ต่ำกว่า 33 บาทต่อดอลลาร์ แข็งค่าขึ้นกว่า 10% เป็นอุปสรรคต่อภาคการส่งออก โดยเฉพาะสินค้าเกษตรที่ใช้วัตถุดิบในประเทศเป็นสำคัญ เช่น ข้าวไทย ที่ต้องแข่งขันกับเวียดนาม ปกติข้าวเวียดนามจะมีราคาต่ำกว่าข้าวไทย ประมาณ 50 บาทต่อดัน และตอนนี้เงินดองเวียดนาม แข็งค่าเพียง 3% แต่บาทแข็ง 10-11% ทำให้ความสามารถในการแข่งขันของข้าวไทยจะมีอุปสรรคใหญ่มาก ท่ามกลางการแข่งขันที่ดุเดือด

ปัจจุบันไทยกลายเป็นผู้ส่งออกข้าวอันดับ 3 ของโลก จากเดิมเคยเป็นอันดับ 1 เนื่องจากความสามารถในการแข่งขันอาจต่ำกว่าอินเดียและเวียดนาม ทำให้ข้าวซึ่งเป็นผลผลิตที่นำจะดีในปีนี้อาจถูกระบายออกไปยังต่างประเทศลำบาก รวมถึงอาจถูกกดราคา ขณะที่ประเทศไทยมากกว่า 60 จังหวัด พึ่งพาข้าวเป็นสำคัญในการหารายได้จะยิ่งทำให้กำลังซื้อในประเทศแผ่วลง

ภาคเอกชนจึงมีความกังวลว่าบาทแข็งจะทำให้ความสามารถในการแข่งขันของไทยลดน้อยถอยลง และอาจทำให้ส่งออกชะลอตัวลง และอาจต้องดึงราคาสินค้าเกษตรในประเทศลง เพื่อจะตั้งราคาแข่งกับนานาชาติ หากค่าบาทแข็งเร็วและมากไปกว่านี้ จึงอยากให้ทางรัฐบาลโดยเฉพาะอย่างยิ่งธนาคารแห่งประเทศไทย ดูแลค่าเงินบาทอย่าให้แข็งมากไปกว่านี้ โดยมองว่า จุดที่จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันของไทยแข่งกับนานาชาติได้ คือบาทควรเคลื่อนไหวอยู่ที่ระดับประมาณ 34 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ

อย่างไรก็ตาม ภาคเอกชนยังมองว่าการส่งออกปีนี้น่าจะขยายตัวได้ 2-2.5% เพราะออเดอร์ที่มีอยู่แล้ว แต่ต้องส่งออกด้วยราคาที่เป็มูลค่าดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเมื่อแปลงเป็นเงินบาทแล้วจะทำให้เงินสะพัดหรือเงินหมุนเวียนในรูปเงินบาทน้อยลง ส่วนประเด็นที่มีการพูดถึงเรื่องการลดอัตราดอกเบี้ย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยลดค่าเงินบาทไม่ให้แข็งเกินไป ขณะที่เศรษฐกิจไทยกำลังจะฟื้น นายธนวรรธน์ มองว่า การลดดอกเบี้ยอาจจะเป็นตัวที่ทำให้การเข้าถึงสินเชื่อง่ายขึ้น การขอสินเชื่อคล่องตัวขึ้น ลดปริมาณการเกิดหนี้เสียลงได้ และลดต้นทุนของเอกชน อย่างไรก็ตาม เชื่อในการตัดสินใจของคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.)

ที่มา สำนักข่าวไทย

ส่งออก ส.ค.67 พุ่งต่อ 7% บวก 2 เดือนติด รวม 8 เดือน เพิ่ม 4.2% ห่วงบาทแข็งคุก

“พาณิชย์” เผยการส่งออกเดือน ส.ค.67 มีมูลค่า 26,182.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่ม 7% พลิกกลับมาเป็นบวก 2 เดือนติดต่อกัน เหตุส่งออกเพิ่มทั้งเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร และอุตสาหกรรม รวม 8 เดือน มูลค่า 197,192.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่ม 4.2% ห่วงบาทแข็งกระทบส่งออกไตรมาส 4 แต่ยังคงเป้าทั้งปี 1-2% มีลุ้นเกิน 2% ด้วย

นายพูนพงษ์ นัยนาภากรณ์ ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า (สนค.) กระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยว่า การส่งออกเดือน ส.ค.2567 มีมูลค่า 26,182.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 7% กลับมาขยายตัวเป็นบวกต่อเนื่อง 2 เดือนติดต่อกัน คิดเป็นเงินบาท มูลค่า 939,521 ล้านบาท การนำเข้ามีมูลค่า 25,917.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 8.9% คิดเป็นเงินบาท มูลค่า 941,019 ล้านบาท เกินดุลการค้า 264.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นเงินบาทขาดดุลการค้า มูลค่า 1,497 ล้านบาท รวม 8 เดือน ของปี 2567 (ม.ค.-ส.ค.) การส่งออก มีมูลค่า 197,192.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 4.2% คิดเป็นเงินบาท มูลค่า 7,068,821 ล้านบาท การนำเข้า มูลค่า 203,543.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

เพิ่มขึ้น 5% คิดเป็นเงินบาท มูลค่า 7,378,253 ล้านบาท ขาดดุลการค้า 6,351.0 ล้านดอลลาร์ คิดเป็นเงินบาท มูลค่า 309,432 ล้านบาท

สำหรับการส่งออกที่เพิ่มขึ้น มาจากการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร เพิ่ม 17.4% โดยสินค้าเกษตร เพิ่ม 17.5% และสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร เพิ่ม 17.1% สินค้าสำคัญที่ขยายตัว เช่น ผลไม้สดแช่เย็นแช่แข็งและแห้ง ข้าว ยางพารา อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป อาหารสัตว์เลี้ยง และไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ ส่วนสินค้าที่หดตัว เช่น ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง น้ำตาลทราย ไม้สดแช่เย็นแช่แข็ง และผักกระป๋องและผักแปรรูป ทั้งนี้ 8 เดือนของปี 2567 การส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร เพิ่ม 5.6%

ส่วนการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม เพิ่ม 5.2% สินค้าสำคัญที่ขยายตัว อาทิ รถยนต์อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ เครื่องโทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ ส่วนสินค้าสำคัญที่หดตัว อาทิ เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า อุปกรณ์กึ่งตัวนำ ทรานซิสเตอร์ และไดโอด ทั้งนี้ 8 เดือนของปี 2567 การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม เพิ่ม 4%

ทางด้านตลาดส่งออกสำคัญ ส่วนใหญ่ขยายตัวต่อเนื่อง โดยตลาดหลัก เพิ่ม 5.7% ได้แก่ สหรัฐฯ เพิ่ม 3% จีน เพิ่ม 6.7% สหภาพยุโรป (27) เพิ่ม 26.4% อาเซียน (5) เพิ่ม 4.5% และ CLMV เพิ่ม 13.7% แต่ญี่ปุ่น ลด 11.3% ตลาดรอง เพิ่ม 7.9% โดยเอเชียใต้ เพิ่ม 22.8% ตะวันออกกลาง เพิ่ม 34.6% แอฟริกา เพิ่ม 20.3% ลาตินอเมริกา เพิ่ม 19.1% รัสเซียและกลุ่ม CIS เพิ่ม 9.3% และสหราชอาณาจักร เพิ่ม 2.6% แต่ทวีปออสเตรเลีย ลด 14% ตลาดอื่นๆ เพิ่ม 106.8%

“การส่งออกเดือน ส.ค.2567 ที่เพิ่มขึ้น มีปัจจัยสนับสนุนจากสภาพภูมิอากาศที่ผันผวนในหลายประเทศ ประกอบกับการฟื้นตัวของภาคบริการในตลาดสำคัญ ส่งผลให้เกิดความต้องการสินค้าเกษตรและอาหารเพิ่มขึ้น สถานการณ์เศรษฐกิจของสหภาพยุโรปเริ่มกลับมาฟื้นตัวจากภาวะเงินเฟ้อ ส่งผลให้กำลังซื้อของผู้บริโภคเพิ่มขึ้น กระตุ้นความต้องการสินค้าจากไทย และยังมีปัจจัยบวกจากค่าระวางเรือที่ลดลง โดยเฉพาะเส้นทางการขนส่งไปยังสหรัฐฯ และยุโรป ทำให้ผู้ส่งออกมีต้นทุนลดลง เพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านราคา”นายพูนพงษ์กล่าว

นายพูนพงษ์กล่าวว่า แนวโน้มการส่งออกในช่วงที่เหลือของปีนี้ คาดว่า จะเติบโตได้ต่อเนื่อง โดยมีปัจจัยบวกมาจากการคลี่คลายของภาวะเงินเฟ้อระดับสูงในหลายประเทศ การใช้นโยบายการเงินที่ผ่อนคลาย ที่จะช่วยกระตุ้นการบริโภค มีความต้องการสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นเพื่อรักษาความมั่นคงด้านอาหาร ค่าระวางเรือชะลอตัวลง ช่วยลดต้นทุนโลจิสติกส์ แต่มีปัญหาค่าเงินบาทแข็งค่าและมีผลต่อการส่งออก คือ ค่าเงินบาทที่แข็งค่าต่อเนื่อง ที่ประเมินว่าจะมีผลกระทบต่อการส่งออกในไตรมาสที่ 4 รวมไปถึงปัญหารัฐศาสตร์ที่ยังไม่แน่นอนสูง โดยกระทรวงพาณิชย์มั่นใจว่าทั้งปีจะส่งออกได้ตามเป้า 1-2% และมีโอกาสเกิน 2% เพราะเศรษฐกิจคู่ค้าหลักเริ่มฟื้นตัว เช่น สหรัฐฯ แต่ขอคงเป้าไว้ที่ 2% ก่อน โดยมีมูลค่าประมาณ 290,776 ล้านดอลลาร์ ซึ่งถือว่าสูงสุดในประวัติศาสตร์

นายชัยชาญ เจริญสุข ประธานสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย (สรท.) กล่าวว่า การส่งออกเดือน ส.ค. 2567 ที่ขยายตัวเป็นบวกได้ เป็นผลมาจากการทำงานหนักของภาครัฐและเอกชนที่ได้ร่วมมือกัน แต่ก็เป็นห่วงการส่งออกจากนี้ไป ที่จะทำให้ยาก เพราะเงินบาทแข็งค่า ซึ่งตอนนี้กระทบเรื่องสภาพคล่องแล้ว เมื่อแปลงเป็นเงินบาทที่ได้เงินน้อยลง และจะกระทบต่อการสั่งซื้อในช่วงเดือน พ.ย.-ธ.ค. และไตรมาสแรกปี 2568 ที่จะขายได้ยากขึ้น แข่งขันได้ลดลง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้ามาดูแล ไม่เช่นนั้นจะเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการส่งออกมาก

ที่มา Commerce News Agency (CNA)

“อินเดีย”เขย่าตลาดข้าวโลก อนุญาตส่งออกข้าวขาว ปีไทยลดราคา

รัฐบาลอินเดีย อนุมัติให้กลับมาส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดีกครั้ง โดยกำหนดราคาขั้นต่ำ 490 ดอลลาร์ต่อตัน ปีผู้ส่งออกไทย-ปากีสถาน ไทย-เวียดนามลดราคา

สำนักข่าวรอยเตอร์ รายงานเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2567 ที่ผ่านมา อินเดียได้อนุมัติให้กลับมาส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดีกครั้ง เนื่องจากสินค้าคงคลังในประเทศผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ที่สุดของโลกเพิ่มขึ้น และเกษตรกรกำลังเตรียมเก็บเกี่ยวผลผลิตใหม่ในอีกไม่กี่สัปดาห์ข้างหน้า

การส่งออกข้าวจากอินเดียที่เพิ่มขึ้นจะช่วยเพิ่มอุปทานโดยรวมในตลาดโลก และทำให้ราคาในตลาดโลกลดลง โดยบังคับให้ผู้ส่งออกรายใหญ่รายอื่นๆ เช่น ปากีสถาน ไทย และเวียดนาม ต้องลดราคาลง

คำสั่งของรัฐบาลระบุว่า นิวเดลีกำหนดราคาขั้นต่ำสำหรับการส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาติไว้ที่ 490 ดอลลาร์ต่อตัน ซึ่งการตัดสินใจของอินเดียที่จะอนุญาตให้ผู้ค้าส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาติในตลาดโลก เป็นไปตามมาตรการผ่อนคลायข้อจำกัดการส่งออกข้าวบาสมาติขั้นพรีเมียมและข้าวหนึ่ง โดยเมื่อวันศุกร์ที่ 27 กันยายน 2567 อินเดียยังได้ลดภาษีส่งออกข้าวหนึ่งลงเหลือ 10% จากเดิม 20%

ก่อนหน้านี้รัฐบาลได้ยกเลิกราคาขั้นต่ำสำหรับการส่งออกข้าวบาสมาติ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรหลายพันคนที่ร้องเรียนว่าขาดการเข้าถึงตลาดต่างประเทศที่มีผลกำไรสูง เช่น ยุโรป ตะวันออกกลาง และสหรัฐอเมริกา

หลังจากเนื่องจากปรากฏการณ์เอลนีโญทำให้เกิดความกังวลเรื่องฝนมรสุมที่ไม่เพียงพอ อินเดียจึงได้ออกมาตรการจำกัดการส่งออกข้าวต่างๆ เมื่อปีที่แล้ว และขยายเวลาไปจนถึงปี 2567 เพื่อควบคุมราคาในประเทศก่อนการเลือกตั้งระดับชาติในเดือนเมษายน-มิถุนายน

นับตั้งแต่มีการห้ามส่งออกในปี 2566 อุปทานในประเทศเพิ่มขึ้น ทำให้สต็อกในคลังสินค้าของรัฐบาลเพิ่มขึ้น โดยสต็อกข้าวที่บริษัทอาหารแห่งรัฐ (Food Corporation of India) ณ วันที่ 1 กันยายน อยู่ที่ 32.3 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 38.6% จากปีที่แล้ว ทำให้รัฐบาลมีห้องว่างเพียงพอที่จะผ่อนคลायข้อจำกัดการส่งออกข้าว

อย่างไรก็ตามในปี 2567 มีแรงหนุนจากฝนที่ตกชุก เกษตรกรได้ปลูกข้าวบนพื้นที่ 41.35 ล้านเฮกตาร์ (102.18 ล้านเอเคอร์) เพิ่มขึ้นจาก 40.45 ล้านเฮกตาร์ (99.95 ล้านเอเคอร์) ในปีที่แล้ว ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ย 40.1 ล้านเฮกตาร์ (99.09 ล้านเอเคอร์) ในช่วงห้าปีที่ผ่านมา

ราเชช พาฮาเรีย เจน ผู้ส่งออกข้าวในนิวเดลีกล่าวว่า การตัดสินใจอนุญาตให้ส่งออกข้าวที่ไม่ใช่บาสมาติจะช่วยเพิ่มรายได้ของเกษตรกรในชนบท และช่วยให้อินเดียกลับมามีตำแหน่งในตลาดโลกอีกครั้ง

ปี.วี. กฤษณะ ราว ประธานสมาคมผู้ส่งออกข้าวกล่าวว่า แม้จะมีการกำหนดภาษีส่งออก 10% สำหรับข้าวหนึ่ง และกำหนดราคาส่งออกข้าวขาวขั้นต่ำ 490 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน แต่ข้าวขาวของอินเดียก็ยังสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก

สำหรับราคาส่งออกข้าวขาว 5% ล่าสุด ของไทยอยู่ที่ราคา 570 ต่อตัน เวียดนาม 565-569 บาทต่อตัน หากอินเดียกำหนดราคาส่งออกส่งออกข้าวขาวขั้นต่ำที่ 490 ดอลลาร์สหรัฐต่อตันเชื่อว่าจะมีผลกระทบต่อราคาข้าวของไทย เวียดนาม และปากีสถาน ให้มีราคาลดลงอย่างแน่นอน

ที่มา ฐานเศรษฐกิจ

เวียดนาม

สัปดาห์ที่ผ่านมา ภาวะราคาข้าวปรับตัวลดลงแต่ระดับต่ำสุดในรอบ 1 เดือน เนื่องจากการแข่งขันในตลาดที่รุนแรงทั้งจากไทย กัมพูชา และเมียนมา ทำให้ผู้ส่งออกต้องปรับลดราคาลง โดยราคาข้าวขาว 5% อยู่ที่ระดับ 565 เหรียญสหรัฐต่อดัน ลดลงจากระดับ 575-580 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อสัปดาห์ก่อนหน้านี้

สมาคมอาหารเวียดนาม (the Vietnam Food Association; VFA) รายงานว่า ราคาข้าวส่งออกของเวียดนาม ณ วันที่ 30 กันยายน 2567 ราคาอ่อนตัวจากวันก่อนหน้า โดยข้าวหัก 100% (100% broken rice) ราคาอยู่ที่ 454 เหรียญสหรัฐต่อดัน ขณะที่ข้าวขาว 5% (5% broken rice) ราคาลดลงมาอยู่ที่ 562 เหรียญสหรัฐต่อดัน และข้าวขาว 25% (25% broken rice) ราคาลดลงมาอยู่ที่ 530 เหรียญสหรัฐต่อดัน

สมาคมอาหารเวียดนาม (VFA) รายงานว่า ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1-26 กันยายน 2567 มีเรือบรรทุกสินค้าจำนวน 64 ลำเข้าเทียบท่าเพื่อขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือจำนวนรวมประมาณ 476,750 ตัน โดยจอดขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือที่ทำเรือ Ho Chi Minh port ทั้งนี้ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 13 สิงหาคม-26 กันยายน 2567 มีการขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือจำนวนรวม 626,850 ตัน โดยมีปลายทางไปยังประเทศในแถบแอฟริกาจำนวน 126,700 ตัน มาเลเซีย 15,100 ตัน อินโดนีเซีย 87,450 ตัน และฟิลิปปินส์ 397,600 ตัน

กรมศุลกากร (The General Department of Customs; GDC) รายงานว่าในช่วงระหว่างวันที่ 1-15 กันยายน 2567 เวียดนามส่งออกข้าวจำนวน 353,417 ตัน มูลค่าประมาณ 215.315 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 14.73% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 13.06% เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้ว และตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม – 15 กันยายน 2567 เวียดนามส่งออกข้าวประมาณ 6.5 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 4.06 พันล้านเหรียญสหรัฐ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 6.14% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 21.13% เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้ว

สำนักข่าว KTSG Online รายงานว่า เมื่อเร็ว ๆ นี้ บริษัทจากเวียดนามสามารถชนะการประมูลซื้อข้าวของหน่วยงานรัฐบาลอินโดนีเซีย (BULOG) ได้จำนวน 59,000 ตัน จากที่มีการประมูลนำเข้าข้าวทั้งหมด 450,000 ตัน

การเปิดประมูลเพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 450,000 ตันครั้งนี้ อินโดนีเซียแบ่งเป็น 15 ล็อต โดยมีประเทศเมียนมา เวียดนาม ปากีสถาน ไทย และกัมพูชา ที่ถูกเชิญเข้าร่วมการจัดหาข้าวในครั้งนี้ โดยผลการประมูลที่ประกาศออกมา ปรากฏว่าเวียดนามชนะการประมูลในล็อตที่ 3 และ 5 จำนวนรวม 59,000 ตัน โดยล็อต 3 มีจำนวน 30,650 ตัน และล็อต 5 มีจำนวน 28,350 ตัน ซึ่งบริษัท King Green Natural Foods Joint Stock Company (King Gao) ของเวียดนามชนะประมูลด้วยราคา 548 เหรียญสหรัฐต่อดัน (C&F) ทั้งสองล็อต

ทั้งนี้ ราคาที่ชนะประมูล บริษัท King Green ได้มีการลดราคา 18.9 เหรียญสหรัฐต่อดัน ภายหลังจากที่ได้เจรจากับหน่วยงานของอินโดนีเซีย โดยราคาที่ยื่นเสนอครั้งแรกคือ 566.9 เหรียญสหรัฐต่อดัน ทั้งสองล็อต

นอกจากบริษัทของเวียดนามแล้ว ผู้ส่งออกข้าวจากประเทศอื่นก็ต้องยอมปรับลดราคาลงเพื่อให้ชนะการประมูล หลังจากเจรจากับอินโดนีเซีย เช่น Lot 2 เป็นข้าวจากเมียนมา (บริษัท Riceland International Limited) เสนอราคาที่ 554.8 เหรียญสหรัฐต่อดัน แต่ยอมปรับลดลงเหลือ 550 เหรียญสหรัฐต่อดัน (C&F) ขณะที่ปากีสถานยอมปรับลดราคาจากที่เสนอที่ 555 เหรียญสหรัฐต่อดัน ลงมาต่ำสุดที่ 554.7 เหรียญสหรัฐต่อดัน (C&F) ใน Lot 13

ขณะที่ผู้ส่งออกไทย ซึ่งชนะการประมูลใน Lot 8 จำนวน 31,800 ตัน ที่ราคา 574 เหรียญสหรัฐต่อดัน (C&F) ก่อได้ปรับลดราคาลง 12.49 เหรียญสหรัฐต่อดัน จากราคาที่เสนอในครั้งแรก ส่วนราคาข้าวที่ชนะการประมูลในครั้งนี้เป็นราคาต่ำที่สุดมาจากเมียนมาที่ 539 เหรียญสหรัฐต่อดัน

จากการวิเคราะห์ของ KTSG Online พบว่า ปัจจุบันอินโดนีเซียได้ใช้นโยบายการนำเข้าเป็นจำนวนมาก โดยมีปริมาณการสั่งซื้อจำนวนมากในแต่ละครั้งที่ประมูล และแบ่งปริมาณข้าวนำเข้าไปยังประเทศต่างๆ โดยจะคัดเลือกผู้เสนอราคาดีที่สุด 3 รายในแต่ละล็อต เพื่อเข้าสู่อการเจรจาแบบปิดและขอให้ผู้ขายปรับลดราคาลง

ซึ่งในช่วงที่ผ่านมา สัญญาที่ชนะประมูลส่วนใหญ่ของเวียดนามในการเปิดประมูลของอินโดนีเซียตั้งแต่ต้นปีจนถึงขณะนี้ ต้องยอมรับการลดราคาจึงจะชนะประมูล ซึ่งในบรรดาผู้ชนะก่อนหน้านี้บ้างราย เช่น บริษัท Loc Troi Group Joint Stock Company เคยถูกวิจารณ์ว่าเสนอราคาขายที่ต่ำเกินไป ทำให้ต้องถูกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเรียกไปตรวจสอบและชี้แจง

สำนักข่าว VietnamPlus รายงานว่า บริษัท KD Trading ซึ่งเป็นบริษัทโลจิสติกส์ที่ดำเนินการโดยชาวเวียดนาม-แคนาดาสองคน ได้กลายเป็นพันธมิตรรายเดียวในการจำหน่ายข้าว ST25 ในตลาดแคนาดา

โดยแคนาดาถือเป็นตลาดที่มีความต้องการข้าวค่อนข้างสูง โดยมีการนำเข้าข้าวปีละประมาณ 500,000 ตัน เนื่องจากมีประชากรชาวเอเชียประมาณ 7 ล้านคน โดยในช่วงครึ่งแรกของปีนี้ แคนาดานำเข้าข้าวคิดเป็นมูลค่ากว่า 207 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเพิ่มขึ้น 5% เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปี 2023 โดยปัจจุบัน เวียดนามอยู่ในอันดับ 5 ผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ไปยังแคนาดา โดยมีมูลค่าการส่งออกประมาณ 6.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ทั้งนี้ ข้าว ST25 เป็นข้าวชนิดพิเศษของเวียดนาม ซึ่งเคยได้รับรางวัลข้าวที่ดีที่สุดในโลก (“World’s Best Rice”) ในปี 2019 และ 2023

จากข้อมูลของสำนักงานการค้าเวียดนามในแคนาดา (the Vietnamese Trade Office in Canada) ระบุว่า ประเทศแคนาดามีข้อกำหนดที่เข้มงวดเกี่ยวกับคุณภาพข้าว โดยก่อนหน้านี้ บริษัทต่างๆ มุ่งเน้นเฉพาะการนำเข้าข้าวที่มีคุณภาพปานกลางมายังแคนาดาเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ชาวเวียดนามโพ้นทะเลได้พยายามนำผลิตภัณฑ์ข้าวคุณภาพสูง เช่น ST25 เข้าสู่ตลาดนี้

ปัจจุบัน ข้าว ST25 มีวางจำหน่ายตามร้านค้าปลีกในแคนาดา ด้วยการเตรียมการอย่างเข้มงวดและละเอียดถี่ถ้วนของบริษัท KD Trading โดยคาดว่าข้าวชนิดพิเศษของเวียดนามจะเข้าสู่ตลาดแคนาดาได้อย่างรวดเร็ว ที่มา *Oryza.com*

กัมพูชา

สำนักข่าว Khmer Time รายงานว่า บริษัท Amru Rice (Cambodia) Co. Ltd. ผู้ผลิตข้าวของกัมพูชา และบริษัท Stabil Nutrition LLC ซึ่งเป็นผู้ค้าส่งข้าวจากสหรัฐอเมริกา จะร่วมกันก่อตั้งโรงงานแปรรูปรำข้าวอินทรีย์ (organic rice bran) ในกัมพูชา

นาย Song Saran ประธานและซีอีโอของ Amru Rice (Cambodia) และนาย Michael Tarrasch ประธานของบริษัท Stabil Nutrition LLC ลงนามในบันทึกความเข้าใจเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา ที่เมืองซานฟรานซิสโกของสหรัฐอเมริกา โดยมีนาย Sun Chanthol รองนายกรัฐมนตรีและรองประธานคนแรกของสภาเพื่อการพัฒนา กัมพูชา (Deputy Prime Minister and First Vice President of the Council for the Development of Cambodia (CDC)) เป็นสักขีพยาน

ข้อตกลงดังกล่าวถือเป็นการขยายการส่งออกที่มีศักยภาพอย่างมากสำหรับผลิตภัณฑ์ข้าวที่ปลูกในกัมพูชา ซึ่งเป็นภาคส่วนของเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มเติบโตอย่างมากในปี 2567 ตลอดจนเป็นก้าวสำคัญสำหรับภาคการแปรรูปทางการเกษตรในประเทศ

รายละเอียดของบันทึกความเข้าใจรวมถึงความร่วมมือของทั้งสองบริษัทในการลงทุนและจัดตั้งโรงงานแปรรูปข้าวอินทรีย์ในกัมพูชา ระบุว่าจะมีการใช้ประโยชน์จากการใช้เครื่องจักรและเทคโนโลยีการแปรรูปทางการเกษตรขั้นสูงของบริษัท Stabil Nutrition LLC เพื่อผลิตรำข้าวคุณภาพส่งออก

บริษัท Stabil Nutrition LLC ก่อตั้งขึ้นในปี 2019 ในเซนต์หลุยส์ รัฐมิสซูรี เป็นซัพพลายเออร์ชั้นนำด้านรำข้าวที่ผ่านการปรับสภาพที่ไม่ใช่จีเอ็มโอ (non-GMO stabilized rice bran) และสารสกัดรำข้าวที่ผ่านการปรับสภาพ ซึ่งใช้ในผลิตภัณฑ์อาหาร อาหารสัตว์ และอาหารเสริมต่างๆ

ข้อมูลในเว็บไซต์ของบริษัทระบุว่า ผลิตภัณฑ์รำข้าวที่ผ่านการปรับสภาพอินทรีย์หลักของบริษัทมีชื่อเสียงในเรื่องคุณสมบัติที่ปราศจากกลูเตน (gluten-free) ไม่ก่อให้เกิดอาการแพ้ (hypoallergenic) และมีสารอาหารหลักและสารอาหารรองสูง และผลิตขึ้นโดยใช้เครื่องจักรแปรรูปเพื่อการปรับระดับที่ล้ำหน้าที่สุดที่มีจำหน่ายในตลาดสหรัฐอเมริกา

สิ่งพิมพ์อย่างเป็นทางการของ American Feed Control Officials (AFCO) ระบุว่ารำข้าวที่ผ่านการปรับสภาพคือรำข้าวที่ผ่านการบำบัดทันทีหลังจากสีข้าวด้วยความร้อนหรือวิธีการอื่นๆ เพื่อลดกิจกรรมของไลเปสลงอย่างมาก และเป็นส่วนผสมอาหารที่มีสารอาหารหนาแน่นและอุดมไปด้วยไฟโตเคมีคอล ซึ่งได้รับความสนใจในระดับนานาชาติเนื่องจากมีศักยภาพในการช่วยป้องกันโรคเรื้อรังหลายชนิด รวมถึงโรคหัวใจและหลอดเลือด เบาหวานประเภทที่ 2 กลุ่มอาการเมตาบอลิก และมะเร็ง รวมถึงการใช้งานอื่นๆ

บริษัท Amru Rice (กัมพูชา) จดทะเบียนกับกระทรวงพาณิชย์เป็นครั้งแรกในปี 2554 และเติบโตจนกลายเป็นผู้ผลิตและส่งออกข้าวอินทรีย์รายใหญ่ที่สุดจากกัมพูชาสู่ตลาดต่างประเทศ โดยบริษัทเน้นผลิตข้าวพันธุ์ดีและวิธีการผลิตแบบอินทรีย์ โดยผลิตข้าวสีตามมาตรฐานการรับรองระดับสากลและแปรรูปตามความต้องการของตลาดส่งออก

ปัจจุบัน Amru มีโรงงานแปรรูปข้าว 3 แห่งทั่วประเทศ ได้แก่ โรงงานแปรรูปข้าว Amru ซึ่งตั้งอยู่ในเขต Porsenchey ของกรุงพนมเปญ ซึ่งเป็นโรงงานขนาด 4,000 ตารางเมตรที่ผลิตข้าวสารได้ 50,000 ตันต่อปี โรงงาน Amro Rice Kompong Thom ตั้งอยู่ในเขต Brasat Baklang ของจังหวัด Kompong Thom ซึ่งเป็นโรงงานขนาด 100,000 ตารางเมตรที่สามารถสีข้าวได้ 80,000 ตัน อบแห้งได้ 60,000 ล้านตัน และจัดเก็บได้ 150,000 ตันต่อปี และโรงงานข้าว Amru Rice Battambang ซึ่งตั้งอยู่ที่จังหวัด Battambang ซึ่งเป็นโรงสีขนาด 54,000 ตารางเมตรมีกำลังการผลิต 30,000 ตันต่อปี

ก่อนหน้านี้ เมื่อวันที่ 22 กันยายน 2567 ที่นครซานฟรานซิสโก ก่อนจะมีการลงนามบันทึกความเข้าใจระหว่าง Stabil Nutrition LLC และ Amru Rice ก็ได้มีการลงนามข้อตกลงการส่งออกอีกฉบับเกี่ยวกับข้าวที่ปลูกในกัมพูชา

นาย Song Saran ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการบริหารของสหพันธ์ข้าวกัมพูชา (The Cambodia Rice Federation; CRF) และนาย Patrick Murphy รองประธานบริหารฝ่ายจัดหาข้าวและธัญพืชระดับโลกของบริษัท Otis McAllister Inc. ได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจ (memorandum of understanding; MoU) เกี่ยวกับการซื้อและขายข้าวและธัญพืชของกัมพูชาเป็นระยะเวลา 5 ปี ซึ่งบันทึกความเข้าใจ ระบุว่า CRF จะจัดหาข้าวสารคุณภาพสูง เช่น ข้าวหอม Phka Malis, ข้าวหอม Sen Kro Ob (หรือที่เรียกว่า SKO) และ ข้าว SRO รวมถึงข้าวสารพันธุ์พิเศษอื่นๆ

ที่มา *Oryza.com*

เมียนมา

สำนักข่าว Mizzima และ Bernama รายงานว่า สหพันธ์ข้าวเมียนมา (The Myanmar Rice Federation (MRF)) ระบุว่าประเทศมีข้าวสำรองเพียงพอ แม้ว่าพื้นที่ปลูกข้าวประมาณ 12,644 ไร่ จะได้รับความเสียหายจากน้ำท่วม โดยที่ฝนตกหนักที่เกิดจากอิทธิพลของพายุไต้ฝุ่นยาก็ ส่งผลให้เกิดน้ำท่วมหนักและทำให้พื้นที่ปลูกข้าวเสียหายราว 12,644 ไร่

รายงานระบุว่าสหพันธ์ข้าวเมียนมารับรองว่าประเทศมีข้าวสำรองอยู่ 4 ล้านตัน ซึ่งเพียงพอต่อความต้องการของประเทศ โดยประธานสหพันธ์ข้าวเมียนมากล่าวกับผู้สื่อข่าวว่า ประเทศเมียนมาต้องรับมือกับความเสียหายเพียงเล็กน้อยเท่านั้น โดยเสริมว่าน้ำท่วมได้สร้างความเสียหายให้กับพื้นที่ปลูกข้าว 7,590 ไร่ ในเนปีดอร์ และพื้นที่เพาะปลูกบางส่วนในภูมิภาคบาโกตะวันออก รัฐชาน และรัฐคะยาห์

ผู้เชี่ยวชาญด้านอุตสาหกรรมข้าวระบุว่า พายุไต้ฝุ่นยาก็ได้ทำให้เกิดน้ำท่วมพื้นที่เพาะปลูกในเวียดนามประมาณ 1.19 ล้านไร่, เมียนมา 1.25 ล้านไร่ และลาว 0.18 ล้านไร่ ตั้งแต่ช่วงต้นเดือนกันยายน 2567 ที่ผ่านมา

ทั้งนี้ ตามข้อมูลของ MRF เกษตรกรเมียนมาจะปลูกข้าวในพื้นที่ประมาณ 37.5 ล้านไร่ ในช่วงฤดูมรสุมที่มา *Oryza.com*

ฟิลิปปินส์

สำนักข่าว BusinessWorld รายงานว่า นักวิเคราะห์คาดว่าผู้นำเข้าข้าวจะยังคงพึ่งพาเวียดนามในการจัดหาข้าวต่อไป แม้ว่าอินเดียจะผ่อนปรนมาตรการควบคุมการส่งออกข้าวขาวแล้วก็ตาม

Fermin D. Adriano (Former Agriculture Undersecretary) คาดว่าผู้ค้าชาวเวียดนามจะปรับราคาส่งออกให้เท่ากับราคาที่ต่ำของอินเดีย ส่งผลให้ราคาโดยรวมลดลง ซึ่งหากเป็นเช่นนั้น ผู้ค้าของฟิลิปปินส์จะนำเข้าข้าวจากเวียดนามตามปกติแทนที่จะซื้อจากอินเดีย เนื่องจากไม่คุ้นเคยกับผู้ส่งออกของอินเดีย

เวียดนามเป็นซัพพลายเออร์ข้าวรายใหญ่ที่สุดของฟิลิปปินส์ และรัฐบาลทั้งสองประเทศได้ลงนามในข้อตกลงการจัดหาข้าวเมื่อเดือนมกราคม 2567 โดยกำหนดให้ฟิลิปปินส์ได้รับโควตาข้าว 1.5 ล้านตันถึง 2 ล้านตันต่อปีเป็นเวลา 5 ปี

นาย Francisco P. Tiu Laurel, Jr. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ (Agriculture Secretary) กล่าวว่า เขาคาดหวังว่าราคาข้าวในตลาดโลกจะลดลงเล็กน้อย โดยก่อนหน้านี้มาตรการห้ามส่งออกข้าวของอินเดียส่งผลให้ราคาข้าวในตลาดโลกสูงขึ้น ส่งผลให้ต้นทุนการนำเข้าข้าวสูงขึ้น โดยรัฐบาลคาดหวังว่าจะช่วยให้ข้าวมีราคาที่เอื้อมถึงได้มากขึ้น

ก่อนหน้านี้ ประธานาธิบดี Ferdinand R. Marcos, Jr. ได้ลงนามในคำสั่งฝ่ายบริหารหมายเลข (Executive Order No.; EO) 62 ซึ่งลดภาษีนำเข้าข้าวจากร้อยละ 35 เหลือร้อยละ 15 จนถึงปี 2571 เพื่อช่วยให้มีการลดราคาข้าวในประเทศ ซึ่งกระทรวงเกษตรฯ ระบุว่า คำสั่งฝ่ายบริหารหมายเลข EO 62 อาจทำให้ราคาข้าวลดลงได้ประมาณ 6-7 เปโซต่อกิโลกรัม

นาย Raul Q. Montemayor ผู้อำนวยการสหพันธ์เกษตรกรเสรีแห่งชาติ (Federation of Free Farmers National Director) กล่าวว่า การยกเลิกการห้ามส่งออกข้าวบางชนิดของอินเดียอาจทำให้ปริมาณข้าวในตลาดโลกเพิ่มขึ้น และทำให้ราคาข้าวในตลาดโลกลดลง ขณะที่ราคาส่งออกขั้นต่ำ (the minimum export price) นั้นต่ำกว่า

ราคาส่งออกขั้นต่ำของเวียดนามและไทยที่ 500 เหรียญสหรัฐต่อตันประมาณ 10% ซึ่งราคาดังกล่าวเป็นเพียงราคาขั้นต่ำเท่านั้น ดังนั้นราคาขายจริงอาจสูงกว่านี้

อย่างไรก็ตาม ผู้นำเข้าของฟิลิปปินส์อาจไม่ได้หันไปซื้อข้าวจากอินเดียแม้จะมีราคาต่ำ โดยอ้างถึงปัญหาคุณภาพและความน่าเชื่อถือ และในอดีตที่ผ่านมา ฟิลิปปินส์มีการนำเข้าข้าวจากปากีสถานมากกว่าจากอินเดีย

ขณะที่กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (The US Department of Agriculture) รายงานโดยคาดว่าจะการนำเข้าข้าวของฟิลิปปินส์ในปีนี้จะสูงถึง 4.6 ล้านตัน

สำนักอุตสาหกรรมพืช (Bureau of Plant Industry : BPI) รายงานว่า ณ วันที่ 26 กันยายน 2567 ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าวแล้ว 3,195,723.82 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 4,374 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 19.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 2,681,894 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 3,390 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

โดยในเดือนมกราคม 2567 มีการนำเข้าจำนวน 429,260.8 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 610 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 70% เมื่อเทียบกับจำนวน 252,474.66 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 277 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนกุมภาพันธ์ 2567 มีการนำเข้าจำนวน 341,585.69 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 476 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 140.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 142,079 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 165 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนมีนาคม 2567 มีการนำเข้าจำนวน 415,764.2 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 594 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 2.1% เมื่อเทียบกับจำนวน 407,178 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 492 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนเมษายน 2567 มีการนำเข้าจำนวน 487,823.74 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 670 ใบ) ลดลงประมาณ 5.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 516,895.17 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 610 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนพฤษภาคม 2567 มีการนำเข้าแล้วจำนวน 478,099.81 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 621 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 48.7% เมื่อเทียบกับจำนวน 321,582.36 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 435 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนมิถุนายน 2567 มีการนำเข้าแล้วจำนวน 189,941.31 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 276 ใบ) ลดลงประมาณ 14.9% เมื่อเทียบกับจำนวน 223,211.0 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 325 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนกรกฎาคม 2567 มีการนำเข้าแล้วจำนวน 167,403.84 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 219 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 6.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 156,981.75 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 191 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนสิงหาคม 2567 มีการนำเข้าแล้วจำนวน 387,889.2 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 512 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 16.5% เมื่อเทียบกับจำนวน 332,892.17 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 470 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

ขณะที่ในเดือนกันยายน 2567 (ข้อมูล ณ วันที่ 26 กันยายน 2567) มีการนำเข้าแล้วจำนวน 297,955.23 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 396 ใบ) ลดลงประมาณ 9.3% เมื่อเทียบกับจำนวน 328,599.92 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 425 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

ข้อมูล ณ วันที่ 26 กันยายน 2567 ฟิลิปปินส์นำเข้าจากประเทศเวียดนามมากที่สุดจำนวนประมาณ 2,524,734.07 ตัน คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 79.0% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด ตามด้วยประเทศไทยจำนวน 407,996.74 ตัน (สัดส่วน 12.8% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ปากีสถานจำนวน 157,564.48 ตัน (4.9% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) เมียนมาจำนวน 73,727 ตัน (2.3% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) อินเดีย 22,039.04 ตัน (0.7% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) จีน 5,720 ตัน (0.2% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ญี่ปุ่น 2,309.96 ตัน กัมพูชา 1,620 ตัน อิตาลี 10.63 ตัน และสเปน 1.92 ตัน

สำหรับบริษัทผู้นำเข้าที่สำคัญ 10 อันดับแรก (ที่นำเข้าตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 26 กันยายน 2567) ได้แก่

- 1.BLY Agri Venture Trading นำเข้าจำนวน 220,146.99 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 117 ใบ)
- 2.Orison Free Enterprise Inc. นำเข้าจำนวน 177,395.45 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 245 ใบ)
- 3.MACMAN RICE AND CORN TRADING นำเข้าจำนวน 143,998.3 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 96 ใบ)
- 4.ATARA MARKETING INC.นำเข้า 141,677.73 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 167 ใบ)
- 5.River Valley Distribution, Inc. นำเข้า 116,810.0 ตัน (ใช้ SPSIC จำนวน 36 ใบ)
- 6.KING B COMPANY นำเข้า 100,975.0 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 168 ใบ)
- 7.RBS Universal Grains Traders Corp. นำเข้า 99,088.48 ตัน (ใช้ SPSIC จำนวน 124 ใบ)
- 8.Vitram Marketing Inc. นำเข้า 93,233.88 ตัน (ใช้ SPSIC จำนวน 189 ใบ)
- 9.LUCKY BUY AND SELL นำเข้า 91,375.0 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 104 ใบ)
- 10.SODATRADE CORPORATION นำเข้า 70,585.0 ตัน (ใช้ SPSIC จำนวน 59 ใบ)

สำนักอุตสาหกรรมพืช (BPI) รายงานว่า ในปีนี้นับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2567 – 26 กันยายน 2567 มีการการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phyto-sanitary Import Clearance; SPSIC) รวม 7,540 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 7,545,869.359 ตัน ดังนี้

ในเดือนมกราคม 2567 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 979 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 2,246,177.94 ตัน

เดือนกุมภาพันธ์ 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 703 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 554,718.97 ตัน
เดือนมีนาคม 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 1,025 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 815,750.10 ตัน
เดือนเมษายน 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 895 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 687,671.53 ตัน
เดือนพฤษภาคม 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 550 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 512,952.02 ตัน
เดือนมิถุนายน 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 295 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 241,133.00 ตัน
เดือนกรกฎาคม 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 979 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 775,817.2 ตัน
เดือนสิงหาคม 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 1,087 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 890,445.29 ตัน
เดือนกันยายน 2567 (ข้อมูล ณ วันที่ 26 กันยายน 2567) ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 1,027 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 821,203.3 ตัน

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา รายงานโดยอ้างหนังสือพิมพ์ BusinessWorld ว่า สำนักงานเศรษฐกิจและการพัฒนาแห่งชาติฟิลิปปินส์ (National Economic and Development Authority: NEDA) ระบุว่า ราคาข้าวในฟิลิปปินส์มีแนวโน้มที่จะปรับตัวลดลง เนื่องจากการนำเข้าข้าวที่เพิ่มมากขึ้นภายใต้การลดอัตราภาษีนำเข้าข้าว (The New Comprehensive Tariff Program)

นาย Arsenio M. Balisacan เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจและการพัฒนาแห่งชาติฟิลิปปินส์ (NEDA) เปิดเผยว่า มีปริมาณการนำเข้าข้าวจำนวนมากซึ่งเป็นผลจากการลดอัตราภาษีหลังจากที่ประธานาธิบดี Ferdinand R. Marcos, Jr. ได้ออกคำสั่ง Executive Order (EO) No. 62 เพื่อปรับปรุงโครงการภาษีใหม่ โดยมีการลดอัตราภาษีนำเข้าข้าวทั้งในโควตาและนอกโควตาจากร้อยละ 35 เหลือร้อยละ 15 ที่มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2567 ไปจนถึงปี 2571 โดยก่อนหน้านี้เจ้าหน้าที่ด้านการเกษตรได้ระบุว่า การลดภาษีนำเข้าดังกล่าวจะช่วยให้ราคาข้าวปรับลดลงที่ประมาณ 6-7 เปอร์เซ็นต์ต่อกิโลกรัม

นาย Arsenio M. Balisacan เลขาธิการ NEDA คาดว่า การลดภาษีนำเข้าข้าวจะส่งผลให้ราคาข้าวในประเทศลดลงมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ไม่ต้องการให้ประชาชนคาดหวังกับการลดลงของราคาข้าวมากนัก เนื่องจากสถานการณ์ของราคาข้าวในตลาดโลกยังคงสูงอยู่ โดยข้อมูลดัชนีราคาข้าวทั้งหมด (All Rice Price Index) จากองค์การอาหารและการเกษตร (Food and Agriculture Organization: FAO) ซึ่งได้ติดตามราคาข้าวในประเทศผู้ส่งออกสำคัญพบว่า ดัชนีราคาข้าวเพิ่มขึ้นเป็น 137.3 จุด ในเดือนสิงหาคม 2567 (จาก 127.9 จุด ในช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา) โดยดัชนีที่สูงขึ้นแสดงถึงการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าโภคภัณฑ์

นาย Michael L. Ricafort หัวหน้านักเศรษฐศาสตร์ของธนาคาร Rizal Commercial Banking Corp. กล่าวว่า ผลกระทบของการลดภาษีนำเข้าข้าวคาดว่าจะเริ่มเห็นผลได้ในไตรมาสที่ 4 เนื่องจากผลจากการแข่งขันด้านราคาในตลาดข้าวทั้งในประเทศและข้าวที่นำเข้าจะเกิดขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าว

นาย Leonardo A. Lanzona ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐศาสตร์จากวิทยาลัย Ateneo de Manila กล่าวว่า ราคาข้าวอาจลดลงภายในเดือนตุลาคม 2567 โดยขณะนี้ยังมีผลกระทบจากพายุที่ผ่านมา ที่มีผลต่อการผลิตภายในประเทศและผู้นำเข้ามักจะกักตุนสต็อกข้าวเพื่อรอราคาที่สูงขึ้น นาย Leonardo A. Lanzona ยังให้ความเห็นว่า ราคาข้าวอาจจะไม่ลดลงมากนัก แม้ว่าจะมีการลดภาษีนำเข้าข้าวก็ตาม

นอกจากนี้ ยังระบุถึงปัญหาความแออัดของท่าเรือซึ่งอาจทำให้การนำเข้าข้าวเข้าสู่ตลาดมีความล่าช้า แต่ปัญหาที่สำคัญกว่านั้นคือการผลิตภายในประเทศที่มีความอ่อนไหว รวมถึงการรวมตัวกันของผู้นำเข้าเพื่อควบคุมราคาข้าว โดยเสริมว่า เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดสถานการณ์นี้เกิดขึ้นรัฐบาลควรสนับสนุนการผลิตภายในประเทศให้มากขึ้น อย่างไรก็ตาม การสนับสนุนการผลิตภายในประเทศของรัฐบาลก็ยังถูกจำกัดด้วยนโยบายการลดอัตราภาษีนำเข้าข้าว ทำให้สถานการณ์ราคาข้าวยังคงสูงและอุปทานในตลาดยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของครัวเรือน

นาย Francisco Tiu Laurel Jr. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ กล่าวว่า ความแออัดของท่าเรือนั้นเป็นเหตุให้เกิดขึ้นความล่าช้าในการนำเข้าข้าวและคาดว่าราคาข้าวจะเริ่มลดลงในเดือนตุลาคม 2567 และจะมีแนวโน้มลดลงอย่างชัดเจนช่วงเดือนมกราคม 2568 โดยเสริมว่า ความต้องการของอาหารส่วนมากจะเพิ่มสูงมากในเดือนธันวาคม ทั้งนี้คาดว่าราคาข้าวจะลดลงในเดือนมกราคม 2568

ด้านการท่าเรือฟิลิปปินส์ (Philippine Ports Authority : PPA) ระบุว่า ผู้รับสินค้าใช้ระยะเวลานานขึ้นในการขนถ่ายสินค้าข้าว ซึ่งอาจทำให้ราคาข้าวเพิ่มสูงขึ้นได้ แต่จากบันทึกการใช้พื้นที่ แสดงสัดส่วนการใช้ลานเก็บสินค้าอยู่ที่ร้อยละ 70 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ท่าเรือไม่มีปัญหาความแออัดมากนัก อย่างไรก็ตาม นาย Arsenio M.

Balisacan เลขาธิการ NEDA ยังคงเรียกร้องให้มีการลงทุนในการพัฒนาท่าเรือเพื่อบรรเทาปัญหาความแออัดดังกล่าว

ข้อมูลล่าสุดกระทรวงเกษตร (Department of Agriculture: DA) แสดงให้เห็นว่า ราคาข้าวนำเข้าข้าวทั่วไป (regular milled rice) อยู่ที่ 46.73 เปโซต่อกิโลกรัม (เพิ่มขึ้น 3.73 เปโซ จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา) ในขณะที่ราคาข้าวขัดสีคุณภาพดี (well - milled rice) อยู่ที่ 51.45 เปโซต่อกิโลกรัม (เพิ่มขึ้น 6.45 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา)

ที่มา Oryza.com และสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา

อินโดนีเซีย

สำนักข่าว Reuters รายงานผลการประมูลซื้อข้าวจากต่างประเทศ (INVITATION FOR BIDDING RICE PROCUREMENT IMPORTATION 2024) ครั้งที่ 8 ของปีนี้ ซึ่ง BULOG กำหนดจะซื้อข้าวขาว 5% (white rice 5% broken) จำนวน 450,000 ตัน จากประเทศไทย เวียดนาม เมียนมา กัมพูชา และปากีสถาน โดยจะต้องเป็นข้าวสารฤดูใหม่ (crop year of 2024) ผ่านการสีแปรสภาพไม่เกิน 6 เดือน บรรจุขนาด 50 กิโลกรัม และกำหนดช่วงเวลาส่งมอบทางเรือขนส่งสินค้าแบบ Break Bulk ภายในเดือนตุลาคม-พฤศจิกายน 2567

โดยกำหนดให้ลงทะเบียนเข้าร่วมการประมูลระหว่างวันที่ 12-16 กันยายน 2567 และประชุมชี้แจงการประมูลในวันที่ 17 กันยายน 2567 และให้ยื่นเสนอราคาในวันที่ 23 กันยายน 2567 หลังจากนั้นในวันที่ 24 กันยายน 2567 เป็นการเจรจาด้านราคากับผู้ยื่นข้อเสนอ และมีการประกาศผลในวันที่ 25 กันยายน 2567 นั้น

หลังจากที่ BULOG ได้มีการเจรจาด้านราคากับผู้ยื่นเสนอแล้ว สามารถตกลงซื้อข้าวได้ปริมาณรวม 450,000 ตัน จากประเทศต่างๆ ดังนี้:

1. ข้าวไทยจำนวน 31,800 ตัน ราคา 574 เหรียญสหรัฐต่อตัน (cost and freight (c&f))
2. ข้าวเวียดนามจำนวนรวม 59,000 ตัน ราคา 548 เหรียญสหรัฐต่อตัน (cost and freight (c&f))
3. ข้าวเมียนมาจำนวนรวม 121,100 ตัน ราคาตั้งแต่ 539, 547, 547.9 และ 550 เหรียญสหรัฐต่อตัน (cost and freight)
4. ข้าวปากีสถานจำนวนรวม 238,100 ตัน ราคาตั้งแต่ 554.7, 555, 559 และ 567.5 เหรียญสหรัฐต่อตัน (cost and freight)

ทั้งนี้ หน่วยงาน BULOG ได้ออกประกาศผลการประมูลอย่างเป็นทางการ โดยระบุว่าผู้ที่ชนะการประมูลในแต่ละล็อตมีดังนี้

- 1) บริษัท Posco International Corporation ประมูลได้ LOT 1 และ 4
- 2) บริษัท Riceland International Ltd. ประมูลได้ LOT 2
- 3) บริษัท King Green Natural Foods Joint Stock Company ประมูลได้ LOT 3 และ 5
- 4) บริษัท Bulk Management (Pakistan) Pvt. Ltd ประมูลได้ LOT 6
- 5) บริษัท K.K. Rice Mills (Pvt) ประมูลได้ LOT 7
- 6) บริษัท Thai Capital Crops Co.,Ltd. ประมูลได้ LOT 8
- 7) บริษัท Jason Commodities ประมูลได้ LOT 9
- 8) บริษัท GMTCC Commodities DMCC ประมูลได้ LOT 10 และ 12

- 9) บริษัท Meskay & Femtee Pvt. Ltd ประมูลได้ LOT 11
- 10) บริษัท GM Food Industries Pvt. Ltd ประมูลได้ LOT 13
- 11) บริษัท Jatlee Commodities Pvt Ltd ประมูลได้ LOT 14
- 12) บริษัท A.N.T. Impex Pte. Ltd ประมูลได้ LOT 15

รายละเอียดที่ <https://www.bulog.co.id/2024/09/26/announcement-of-successful-bidder-for-the-rice-procurement-tender-batch-viii-september-2024/>

ในปีนี้ หน่วยงาน BULOG จัดประมูลซื้อข้าวไปแล้ว 8 ครั้ง (รวมครั้งล่าสุดคือเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2567) โดยคาดว่าจะมีการซื้อข้าวไปแล้วประมาณ 2.661 ล้านตัน โดยข้าวที่ซื้อส่วนใหญ่จะมาจากประเทศไทย เวียดนาม เมียนมา และปากีสถาน
ที่มา Oryza.com

ญี่ปุ่น

สำนักข่าว CNBC รายงานว่า ญี่ปุ่นกำลังเผชิญกับการขาดแคลนข้าวครั้งใหญ่ที่สุดในรอบหลายทศวรรษ อันเนื่องมาจากสภาพอากาศที่ย่ำแย่และการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวต่างชาติ รวมถึงนโยบายควบคุมข้าวของรัฐบาล กระทรวงเกษตรของสหรัฐ (USDA) ระบุในรายงานที่เผยแพร่เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาว่า ตลอดช่วงฤดูร้อนปี 2567 ญี่ปุ่นได้เผชิญกับปัญหาขาดแคลนข้าวเพื่อการบริโภค ส่งผลให้ซูเปอร์มาร์เก็ตไม่มีข้าวขาย เนื่องจากความต้องการสูงเกินกว่าผลผลิตในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา และสต็อกข้าวลดลงแตะระดับต่ำที่สุดในรอบกว่า 20 ปี อีกทั้งผู้บริโภคยังเพิ่มการกักตุนข้าวเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับฤดูพายุไต้ฝุ่นและค่าเตือนเกี่ยวกับแผ่นดินไหวครั้งใหญ่

เมื่อเดือนสิงหาคม 2567 ที่ผ่านมา มีรายงานว่าซูเปอร์มาร์เก็ตขาดแคลนข้าวขาวและได้จำกัดการซื้อข้าวเพียง 1 ถุงต่อคน โดยสถานีโทรทัศน์เอ็นเอชเค (NHK) ให้เหตุผลว่าการขาดแคลนดังกล่าวส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการไหลทะลักเข้าประเทศของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ทำให้ความต้องการซูชิและอาหารเมนูข้าวอื่นๆ พุ่งขึ้น ซึ่งโดยปกติแล้ว อาหารญี่ปุ่นที่ขึ้นชื่อระดับโลกมักจะมีส่วนประกอบเป็นข้าวด้วยแทบทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นซูชิ, โอนิกริ หรือ ดงบุริ

ข้อมูลจากกระทรวง ป่าไม้ และประมงของญี่ปุ่น (MAFF) ระบุว่า สต็อกข้าวของเอกชนในญี่ปุ่นแตะ 1.56 ล้านตันในเดือนมิถุนายน 2567 ซึ่งเป็นระดับต่ำที่สุดในรอบกว่า 20 ปี นอกเหนือจากที่พลเมืองญี่ปุ่นกักตุนข้าวเพื่อรับมือกับภัยธรรมชาติแล้ว กระทรวงฯ ยังชี้ว่า ความต้องการข้าวเพื่อการบริโภคเพิ่มขึ้นจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่ทำให้ความต้องการบริการด้านอาหารสูงขึ้นอีกด้วย

โดยเมื่อเดือนสิงหาคม 2567 ที่ผ่านมา ราคาข้าวญี่ปุ่นขึ้นไปอยู่ที่ 16,133 เยน หรือราว 112.67 เหรียญสหรัฐต่อข้าว 60 กิโลกรัม หลังจากปรับขึ้นมา 3% จากเดือนกรกฎาคม 2567 และสูงขึ้น 5% จากช่วงต้นปี 2567

ทั้งนี้ ญี่ปุ่นมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 17.8 ล้านคนในช่วงครึ่งแรกของปีนี้ ซึ่งสูงกว่าระดับก่อนการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยในเดือนกรกฎาคม 2567 ญี่ปุ่นมีนักท่องเที่ยวต่างชาติแตะ 3.3 ล้านคน ซึ่งเป็นระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์

ขณะที่สำนักข่าว Nikkei Asia รายงานว่า นักท่องเที่ยวทะเลหลักเข้าญี่ปุ่นมากจนข้าวญี่ปุ่นเริ่มขาดแคลน เป็นเหตุให้ร้านอาหารต้องซื้อข้าวแพงขึ้น 30-40% โดยข้าวน้ำหนัก 60 กิโลกรัม อยู่ที่ 16,500 เยน ทำให้ธุรกิจร้านอาหารอาจนำเข้าข้าวจากประเทศอื่นมาเสริมแทน

Nikkei Asia รายงานว่า กลุ่ม JA (Japan's agricultural collective) องค์กรเกษตรกรในญี่ปุ่นที่เป็นผู้รวบรวมข้าว และเป็นผู้กำหนดราคาข้าวให้กับกลุ่มเกษตรกร คาดการณ์ว่าญี่ปุ่นจะขาดแคลนข้าวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งนอกจากสภาพอากาศแปรปรวนแล้ว สาเหตุหนึ่งมาจากการเข้ามาของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ปัจจุบันพันธุ์ข้าวสำหรับบริโภคทั่วไป น้ำหนัก 60 กิโลกรัม ราคาในปีก่อนอยู่ที่ 15,000 เยน ถือว่าเพิ่มขึ้นถึง 39% จากปีที่แล้ว ส่วนข้าวพันธุ์ชนิดที่นิยมในร้านอาหารและผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูปน้ำหนัก 60 กิโลกรัม อยู่ที่ 16,500 เยน ราคาพุ่งขึ้น 38%

ทั้งนี้ ในตลาดข้าวญี่ปุ่นมีภาคธุรกิจซื้อข้าวไปประมาณ 40% ส่วนที่เหลืออีก 60% เป็นการซื้อไว้บริโภคในครัวเรือน โดยข้อมูลจากกระทรวงเกษตร ป่าไม้และประมงญี่ปุ่น (the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries) ระบุว่า ราคาข้าวที่ใช้ในครัวเรือน (household-use varieties) เพิ่มขึ้น 10-30% เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว ไม่ได้เพิ่มขึ้นสูงเท่าราคาข้าวที่ใช้ในธุรกิจ (business-use rice) ที่มักจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมากกว่าราคาข้าวที่ใช้ในครัวเรือน

เรียกได้ว่าในปีนี้อาจมีความต้องการจัดซื้อข้าวมากกว่าปกติ แต่ตลาดข้าวไม่เพียงพอต่อความต้องการเนื่องจากสภาพอากาศแปรปรวน ทำให้การเก็บเกี่ยวไม่ค่อยดีมากนัก ยิ่งในช่วง 1-2 ปีที่ผ่านมาจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในญี่ปุ่นมากขึ้น ทำให้การบริโภคข้าวมากขึ้นตามไปด้วย

Hiday Hidaka ร้านอาหารในเครือ Hidakaya ระบุว่า ในเดือนกันยายนร้านอาหารต้องจ่ายเงินซื้อข้าวเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าเมื่อเทียบกับปีที่แล้ว ทำให้ 2-3 เดือนข้างหน้าบริษัทต้องวางแผนขึ้นสัญญาซื้อข้าวเป็นรายเดือนและมองหาสัญญาซื้อข้าวในระยะยาว เช่นเดียวกับเจ้าของร้านอาหารขนาดใหญ่ที่มีเงินทุนเสนอซื้อข้าวในราคาสูงเพื่อให้แน่ใจว่าจะสามารถได้ข้าวตามที่ต้องการ โดยไม่คำนึงถึงแนวโน้มในตลาดและทำการเซ็นสัญญาระยะยาวด้วยเช่นกัน

Origin Toshu เจ้าของร้านอาหาร Origin Bento คาดการณ์ว่า ราคาข้าวในปีงบประมาณหน้าจะสูงขึ้นอีก ทำให้ Skylark Holdings ต้องปรับขึ้นราคาอาหารที่ใช้ข้าวเป็นวัตถุดิบหลัก และจำหน่ายราคาข้าวสวยอยู่ที่ 230 เยน เพิ่มขึ้น 15% ซึ่งแม้ราคาข้าวจะสูงขึ้น แต่ความต้องการก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน ทำให้หลายบริษัทเริ่มมีการนำข้าวในประเทศและข้าวจากต่างประเทศมาผสมกันเพื่อเป็นอีกหนึ่งทางเลือก

กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมงของญี่ปุ่น (the Ministry of Agriculture, Forestry, and Fisheries (MAFF)) ประกาศผลการประมูลแบบ simultaneous buy and sell (SBS) สำหรับประเทศสมาชิก CPTPP ครั้งที่ 3 ในปีงบประมาณ 2024/25 (เมษายน 2567 - มีนาคม 2568) ซึ่งจัดขึ้นเมื่อวันที่ 24 กันยายน 2567 ซึ่งกระทรวงฯ ต้องการนำเข้าข้าวประมาณ 1,160 ตัน ในการประมูลครั้งนี้ ซึ่งผลปรากฏว่ากระทรวงฯ สามารถซื้อและขายข้าว (ธัญพืชทั้งเมล็ด) จำนวน 1,160 ตัน จากที่มีการยื่นข้อเสนอจำนวนรวม 1,161 ตัน

ทั้งนี้ ความตกลงที่ครอบคลุมและก้าวหน้าสำหรับหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (The Comprehensive and Progressive Agreement for Trans-Pacific Partnership (CPTPP)) เป็นข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศสมาชิกซึ่งประกอบด้วย ออสเตรเลีย บรูไน แคนาดา ชิลี ญี่ปุ่น มาเลเซีย เม็กซิโก นิวซีแลนด์ เปรู สิงคโปร์ และเวียดนาม

รายละเอียดที่ https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_sbsrice/attach/pdf/index-113.pdf
ที่มา Oryza.com และสำนักข่าวอินโฟเควสท์

จีน

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า รัฐบาลจีนได้กำหนดโควตาภาษีนำเข้าข้าว (the import tariff quota) ในปี 2025 ไว้ที่จำนวน 5.32 ล้านตัน ส่วนข้าวสาลีกำหนดไว้ที่ 9.64 ล้านตัน ข้าวโพดกำหนดไว้ที่ 7.2 ล้านตัน และขี้ฝ้าย (cotton) กำหนดไว้ที่ 894,000 ตัน

ทั้งนี้ จีนจะกำหนดโควตานำเข้าข้าวปริมาณ 5.32 ล้านตันต่อปี โดยแบ่งเป็นข้าวเมล็ดยาวปริมาณ 2.66 ล้านตัน และข้าวเมล็ดกลาง/สั้นปริมาณ 2.66 ล้านตัน โดยการนำเข้าข้าวจากกลุ่มประเทศอาเซียนมีอัตราภาษีการนำเข้าข้าวในโควตาอยู่ที่ร้อยละ 1 และนอกโควตาอยู่ที่ร้อยละ 50 ในขณะที่การนำเข้าข้าวจากประเทศสมาชิก WTO อัตราภาษีการนำเข้าข้าวในโควตาอยู่ที่ร้อยละ 1 และนอกโควตา อยู่ที่ร้อยละ 65 นอกจากนี้ การนำเข้าข้าวจากทุกประเทศต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 10

ผู้นำข้าวของจีนต้องยื่นเอกสารเพื่อขอโควตาการนำเข้า โดยคณะกรรมการการพัฒนาและปฏิรูปแห่งชาติจีน (National Development and Reform Commission: NDRC) จะเป็นผู้พิจารณาอนุมัติโควตาการนำเข้าข้าวของผู้นำเข้าข้าวในแต่ละมณฑล

ที่มา Oryza.com

อินเดีย

ในสัปดาห์ที่ผ่านมา ราคาส่งออกข้าวของอินเดียปรับตัวสูงขึ้นเนื่องจากค่าเงินรูปีแข็งค่าขึ้น ท่ามกลางภาวะการค้าที่ค่อนข้างซบเซา เนื่องจากผู้ซื้อข้าวจากต่างประเทศได้ชะลอการซื้อข้าวในช่วงนี้ เพื่อรอดูการพิจารณาของรัฐบาลอินเดียที่มีแนวโน้มจะผ่อนคลายมาตรการจำกัดการส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดิ โดยราคาข้าวหนึ่ง 5% อยู่ที่ 530-536 เหรียญสหรัฐต่อดัน เพิ่มขึ้นจากระดับ 528-534 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อสัปดาห์ก่อนหน้านี้

ผู้ค้ารายหนึ่งในนครมุมไบ ระบุว่า ผู้ซื้อได้ชะลอการซื้อข้าวในช่วงนี้ และคาดหวังว่าอินเดียจะลดภาษีส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดิ และมีการผ่อนคลายมาตรการจำกัดการส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดิ ท่ามกลางสถานการณ์ที่สต็อกข้าวของรัฐบาลมีปริมาณสูงขึ้น ขณะที่เกษตรกรกำลังเตรียมเก็บเกี่ยวผลผลิตฤดูใหม่ในอีกไม่กี่สัปดาห์ข้างหน้า

เมื่อวันจันทร์ที่ 30 กันยายน 2567 สำนักข่าว Reuters รายงานว่า ภาวะราคาข้าวในตลาดโลกได้ปรับตัวลดลง หลังจากที่รัฐบาลอินเดียอนุญาตให้มีการส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดิได้อีกครั้ง ซึ่งจะส่งผลให้อุปทานทั่วโลกเพิ่มขึ้น และช่วยให้ผู้ซื้อในตลาดเอเชียและแอฟริกาสามารถจัดหาข้าวได้ในราคาที่ถูกลง

Himanshu Agarwal กรรมการบริหารของ Satyam Balajee ผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ กล่าวว่า ชีพพลายเออร์จากไทย เวียดนาม และปากีสถาน ต่างตอบสนองต่อการเคลื่อนไหวของอินเดียด้วยการปรับลดราคาส่งออก ซึ่งทุกคนพยายามที่จะรักษาความสามารถในการแข่งขันเพื่อรักษาตำแหน่งของตนในตลาด

เมื่อปีที่แล้ว ราคาข้าวในตลาดโลกพุ่งสูงสุดในรอบกว่า 15 ปี หลังจากที่ยินดีตัดสินใจห้ามส่งออกข้าวขาวและกำหนดภาษีส่งออกข้าวหนึ่ง 20% ซึ่งการควบคุมการส่งออกของอินเดียเมื่อปีที่แล้วทำให้ชีพพลายเออร์ที่แข่งขันกัน เช่น เวียดนาม ไทย ปากีสถาน และเมียนมา สามารถเพิ่มส่วนแบ่งการตลาดและกำหนดราคาที่สูงขึ้นในตลาดโลกได้

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2567 ข้าวขาว 5% ของอินเดียมีราคาขายอยู่ที่ 500-510 เหรียญสหรัฐต่อตัน ลดลงจาก 530-536 เหรียญสหรัฐต่อตัน ในสัปดาห์ที่แล้ว ขณะที่ข้าวขาว 5% ของอินเดียมีราคาขายอยู่ที่ประมาณ 490 เหรียญสหรัฐต่อตัน

ขณะเดียวกัน ตัวแทนจำหน่ายข้าวกล่าวว่า ในวันจันทร์ที่ 30 กันยายน 2567 ผู้ส่งออกในเวียดนาม ปากีสถาน ไทย และเมียนมา ต่างก็ปรับลดราคาดังน้อย 10 เหรียญสหรัฐต่อตันเช่นกัน โดยราคาข้าวไทยอยู่ที่ 540-550 เหรียญสหรัฐต่อตัน ลดลงจาก 550-560 เหรียญสหรัฐต่อตัน ต่อต้นเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว

แม้แต่ในเวียดนาม ราคาข้าวก็เริ่มปรับตัวลดลง แต่ผู้ค้าเตือนว่าขณะนี้ยังไม่เห็นผลกระทบเต็มรูปแบบของอุปทานที่จะเพิ่มขึ้นจากกรณีของอินเดีย โดยนาย Truong Tan Tai ประธานเจ้าหน้าที่บริหารของ Vinarice Co. ซึ่งเป็นผู้ส่งออกข้าว กล่าวว่า ผู้ส่งออกเวียดนามไม่ควรตื่นตกใจและควรหลีกเลี่ยงการลดราคาเพื่อให้ได้สัญญา

Nitin Gupta รองประธานอาวุโสของ Olam Agri India กล่าวว่า ผู้ซื้อและผู้ขายกำลังประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากอุปทานข้าวที่เพิ่มขึ้นของอินเดีย จึงคาดว่าราคาน่าจะปรับตัวในสัปดาห์นี้

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2567 กรมสรรพากร (Department of Revenue) ภายใต้กระทรวงการคลัง (The Ministry of Finance) ได้ออกประกาศ (NOTIFICATION) ฉบับที่ 44/2024 ลงวันที่ 27 กันยายน 2567 โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการปรับลดภาษีส่งออก (the export duty) จากเดิมที่กำหนดไว้ที่อัตรา 20% เป็นดังนี้

1. ข้าวเปลือก (Rice in the husk (paddy or rough)) (HS code 1006 10 90) อัตราภาษี 10%
 2. ข้าวกล้อง (Husked (brown) rice (HS code 1006 20 00) อัตราภาษี 10%
 3. ข้าวึ่ง (Rice, parboiled) (HS code 1006 30 10) อัตราภาษี 10%
 4. ข้าวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาทิที่ขัดสีหรือกึ่งขัดสี (Semi-milled or wholly milled rice, whether or not polished or glazed (other than Parboiled rice and Basmati rice)) (HS code 10063090) ไม่มีภาษี (Nil)
- โดยประกาศดังกล่าว มีผลในทันทีตั้งแต่วันที่ 27 กันยายน 2567 เป็นต้นไป

***เมื่อวันที่ 8 กันยายน 2565 (2022) กระทรวงการคลังของอินเดีย (The Ministry of Finance) ได้ออกประกาศฉบับที่ 49/2022 กำหนดภาษีส่งออกข้าวบางส่วนเพื่อรักษาอุปทานข้าวภายในประเทศหลังจากที่คาดว่าผลผลิตข้าวฤดู Kharif season มีแนวโน้มลดลง โดยกระทรวงการคลังอินเดียจะมีการจัดเก็บภาษี (duty) ส่งออกข้าวเปลือก ('rice in husk (paddy or rough)') (พิกัดสินค้า 100610) และข้าวกล้อง ('husked (brown) rice') (พิกัดสินค้า 100620) ที่อัตรา 20% ขณะเดียวกัน การส่งออกข้าวกึ่งขัดสีและข้าวขาว ('semi-milled or wholly-milled rice, whether or not polished or glazed (other than Parboiled rice and Basmati rice)') (พิกัดสินค้า 10063090) ยกเว้นข้าวึ่ง (พิกัดสินค้า 10063010) และข้าวบาสมาทิ (พิกัดสินค้า 10063020) ก็จะถูกเก็บภาษีในอัตรา 20% ด้วยเช่นกัน โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 9 กันยายน 2565 (2022) เป็นต้นไป ซึ่งข้าวเป็นสินค้าเกษตรสำคัญลำดับที่ 3 ของอินเดีย ต่อจากข้าวสาลี และน้ำตาลที่ถูกควบคุมการส่งออกไปยังต่างประเทศ

และเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2567 กรมการค้าต่างประเทศ (Directorate General of Foreign Trade; DGFT) ภายใต้กระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรมอินเดีย (The Ministry of Commerce & Industry) ได้ออกประกาศ (NOTIFICATION) ฉบับที่ 31/2024-25 ลงวันที่ 28 กันยายน 2567 โดยมีสาระสำคัญคือการส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาทิ (Non-Basmati White rice) ที่ขัดสีแล้วหรือกึ่งขัดสี (Semi-milled or wholly milled rice, whether or not polished or glazed: Others) (ITC HS code 10063090) ซึ่งก่อนหน้านี้ถูกสั่งระงับไว้ (ซึ่งมีผลตั้งแต่วันที่ 20 กรกฎาคม 2566 มาจนถึงปัจจุบัน) สามารถที่จะส่งออกได้แล้ว (from prohibited to free)

โดยกำหนดให้ราคาส่งออกขั้นต่ำ (Minimum Export Price; MEP) อยู่ที่ 490 เหรียญสหรัฐต่อดัน มีผลในทันที ตั้งแต่วันที่ 28 กันยายน 2567 เป็นต้นไป

***เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2566 กรมการค้าต่างประเทศ (Directorate General of Foreign Trade; DGFT) ได้ออกประกาศฉบับที่ 20/2023 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2566 โดยมีสาระสำคัญคือการส่งออกข้าวขาวที่ขัดสีแล้วหรือกึ่งขัดสี (Semi-milled or wholly milled rice, whether or not polished or glazed: Others) ที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาทิ (Non-Basmati rice) (HS code 10063090) ถูกสั่งระงับไว้ (prohibited) โดยมีผลในทันที (ตั้งแต่วันที่ 20 กรกฎาคม 2566)

สำนักข่าว The Indian Express รายงานว่า ก่อนหน้านี้นี้ รัฐบาลอินเดียได้ห้ามการส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาทิ เมื่อเดือนกรกฎาคม 2566 เพื่อกระตุ้นอุปทานภายในประเทศ ซึ่งแม้ว่ารัฐบาลจะห้ามการส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาทิ แต่ก็อนุญาตให้สามารถส่งออกผ่านบริษัท National Cooperative Exports Limited (NCEL) ที่เพิ่งจัดตั้งขึ้นใหม่ได้ ภายใต้ข้อตกลงระหว่างรัฐบาลต่อรัฐบาล กับประเทศที่ได้ร้องขอมายังรัฐบาลอินเดีย ด้วยเหตุผลด้านมนุษยธรรม

โดยในช่วงปี 2023-24 รัฐบาลอินเดียได้จัดสรรโควตาให้กับ 17 ประเทศ ได้แก่ ภูฏาน (79,000 ตัน) มอริเชียส (14,000 ตัน) สิงคโปร์ (50,000 ตัน) สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (75,000 ตัน) เนปาล (95,000 ตัน) แคมเอรูน (190,000 ตัน) โกตดิวัวร์ (142,000 ตัน) กินี (142,000 ตัน) มาเลเซีย (170,000 ตัน)

นอกจากนี้ยังประเทศอื่นๆ ได้แก่ ฟิลิปปินส์ (295,000 ตัน) เซเชลส์ (800 ตัน) คอโมโรส (20,000 ตัน) มาดากัสการ์ (50,000 ตัน) อีแควทอเรียลกินี (10,000 ตัน) อียิปต์ (60,000 ตัน) เคนยา (100,000 ตัน) และแทนซาเนีย (30,000 ตัน)

Rajesh Paharia Jain ผู้ค้าข้าวจากนครนิวเดลี กล่าวว่า การตัดสินใจอนุญาตให้ส่งออกข้าวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาทิจะช่วยเพิ่มรายได้ของเกษตรกรในชนบทและช่วยให้อินเดียกลับมามีสถานะในตลาดโลกได้อีกครั้ง ขณะที่ นาย B.V. Krishna Rao ประธานสมาคมผู้ส่งออกข้าว (president of the Rice Exporters' Association) กล่าวว่า แม้จะมีภาษีส่งออกข้าวหนึ่ง 10% และการกำหนดราคาส่งออกขั้นต่ำที่ 490 เหรียญสหรัฐต่อดัน แต่ข้าวขาวของอินเดียก็ยังสามารถแข่งขันในตลาดต่างประเทศได้

ก่อนหน้านี้นี้ เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2567 กระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรมอินเดีย (The Ministry of Commerce & Industry) ได้แจ้งสำนักงานพัฒนาการส่งออกผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหารแปรรูป (The Agricultural and Processed Food Products Export Development Authority (APEDA)) ว่ารัฐบาลได้ยกเลิกการกำหนดราคาส่งออกขั้นต่ำ (minimum export price; MEP) สำหรับการส่งออกข้าวบาสมาทิซึ่งกำหนดไว้ตั้งแต่วันที่ 23 ตุลาคม 2566 ที่ 1,200 เหรียญสหรัฐต่อดัน ก่อนที่จะปรับลดลงมาอยู่ที่ 950 เหรียญสหรัฐต่อดัน เพื่อส่งเสริมให้มีการส่งออกข้าวบาสมาทิมากขึ้น และเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรมากขึ้น

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า การผ่อนปรนข้อจำกัดการส่งออกข้าวอาจช่วยให้พรรค Bharatiya Janata Party (BJP) ของนายกรัฐมนตรีโมดีอยู่ในสถานะที่ดีขึ้น หลังจากที่เกษตรกรแสดงความไม่พอใจในรัฐ Haryana ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง โดยจะมีเลือกตั้งสภานิติบัญญัติแห่งรัฐชุดใหม่ในวันที่ 5 ตุลาคมนี้ และในรัฐ Maharashtra ทางตะวันตก จะมีการเลือกตั้งในช่วงปลายปีนี้ ซึ่งก่อนหน้านี้นี้พรรค BJP ต้องสูญเสียที่นั่งในเขตชนบทไปเกือบ 75 ที่นั่งในการเลือกตั้งทั่วไปในปี

สำนักข่าว Reuters รายงานโดยอ้างข้อมูลจากกรมอุตุนิยมวิทยาอินเดีย (the India Meteorological Department; IMD) เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2567 ว่า ปริมาณน้ำฝนจากฤดูมรสุมของอินเดียในปีนี้อาจสูงที่สุดนับตั้งแต่ปี 2020 โดยมีปริมาณน้ำฝนสูงกว่าค่าเฉลี่ยติดต่อกัน 3 เดือน ซึ่งช่วยให้ประเทศพ้นตัวจากภัยแล้งเมื่อปีที่แล้วได้

ทั้งนี้ อิทธิพลของลมมรสุมประจำปีของอินเดียให้ปริมาณน้ำฝนเกือบ 70% ของปริมาณที่จำเป็นสำหรับการใช้น้ำสำหรับทำการเกษตร การเติมน้ำในอ่างเก็บน้ำและแหล่งน้ำใต้ดิน และถือเป็นเส้นเลือดหล่อเลี้ยงเศรษฐกิจที่มีมูลค่าเกือบ 3.5 ล้านล้านเหรียญสหรัฐฯ ซึ่งพื้นที่เกษตรกรรมของอินเดียเกือบครึ่งหนึ่งไม่มีการชลประทาน จึงต้องพึ่งพาฝนที่ตกในช่วงเดือนมิถุนายนถึงกันยายนของทุกปี

ตามข้อมูลของกรมอุตุนิยมวิทยาอินเดีย (IMD) ระบุว่า ปริมาณน้ำฝนทั่วประเทศตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงกันยายน 2567 อยู่ที่ระดับ 107.6% ของปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยในระยะยาว (long period average; LPA) ซึ่งสูงที่สุดนับตั้งแต่ปี 2020 โดยข้อมูลของ IMD แสดงให้เห็นว่าอินเดียได้รับปริมาณน้ำฝนมากกว่าค่าเฉลี่ยประมาณ 11.6% ในเดือนกันยายน 2567 รองจากเดือนกรกฎาคม และสิงหาคม 2567 ที่มีปริมาณน้ำฝนมากกว่าค่าเฉลี่ยประมาณ 9% และ 15.3% ตามลำดับ

จากข้อมูลจาก IMD ในช่วงตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงกันยายน 2567 อินเดียได้รับปริมาณน้ำฝน 934.8 มิลลิเมตร (มม.) เมื่อเทียบกับค่าปกติ 868.6 มิลลิเมตร (มม.) โดยปริมาณน้ำฝนจริง (The actual rainfall) เกินกว่าที่ IMD คาดการณ์ไว้ที่ 106% ของ LPA

โดยพื้นที่ในภาคกลางของอินเดียมีปริมาณฝนมากกว่าค่าเฉลี่ยถึง 19% ภาคตะวันตกเฉียงเหนือมีปริมาณฝนมากกว่าค่าเฉลี่ยถึง 7% และภาคใต้มีปริมาณฝนมากกว่าค่าเฉลี่ยถึง 14% อย่างไรก็ตาม ภาคตะวันออกและตะวันออกเฉียงเหนือมีปริมาณฝนน้อยกว่าค่าเฉลี่ยถึง 14%

สำหรับปริมาณน้ำฝนที่ตกเกินค่าเฉลี่ยในเดือนกันยายน 2567 นั้น เกิดจากการสลายตัวของลมมรสุมที่ล่าช้ากว่าปกติ ส่งผลให้พืชผลที่ปลูกในช่วงฤดูร้อน เช่น ข้าว ฝ้าย ถั่วเหลือง ข้าวโพด และพืชตระกูลถั่ว ในบางภูมิภาคของอินเดียได้รับความเสียหาย อย่างไรก็ตาม ฝนที่มากขึ้นอาจช่วยเพิ่มความชื้นในดิน ซึ่งส่งผลดีต่อการปลูกพืชผลที่ปลูกในช่วงฤดูหนาว (winter-sown crops) เช่น ข้าวสาลี เรพซิด และถั่วชิกพี

ก่อนหน้านี้ อินเดียต้องการให้มีฝนที่ตอกอย่างมากในปี 2024 หลังจากที่ในปี 2023 ถือเป็นปีที่แห้งแล้งที่สุดในรอบ 5 ปี ซึ่งทำให้ระดับน้ำในอ่างเก็บน้ำลดลงและผลผลิตพืชผลบางส่วนลดลง ซึ่งเหตุการณ์นี้บังคับให้รัฐบาลต้องใช้มาตรการควบคุมการส่งออกข้าว น้ำตาล และหัวหอม

Ashwini Bansod รองประธานฝ่ายวิจัยสินค้าโภคภัณฑ์ที่ Phillip Capital India กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้ว การกระจายตัวของฝนอยู่ในระดับที่ดี ซึ่งช่วยให้เกษตรกรขยายพื้นที่ปลูกพืชผลส่วนใหญ่ได้ ซึ่งหมายความว่าเกษตรกรอินเดียสามารถเก็บเกี่ยวพืชผลที่ปลูกในช่วงฤดูร้อน (summer-sown crops) ได้มากขึ้น ซึ่งอาจช่วยให้รัฐบาลผ่อนปรนข้อจำกัดทางการค้าได้ในบางกรณี

กระทรวงเกษตรของอินเดีย (The Ministry of Agriculture and Farmers Welfare) ได้เผยแพร่รายงานการประมาณการการผลิตครั้งสุดท้ายสำหรับปี 2023-2024 (Final Estimates of Production of Food Grains for 2023-24) โดยคาดว่าจะมีผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้นประมาณ 1.52% เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

โดยคาดว่าผลผลิตข้าวทั้งหมดในปี 2023-2024 (2566/2567) จะมีจำนวนรวมอยู่ที่ประมาณ 137.83 ล้านตัน (ข้าวสาร) เพิ่มขึ้น 1.52% เมื่อเทียบกับจำนวน 135.755 ล้านตัน ในปี 2022-2023 (2565/2566) และถือเป็นตัวเลขผลผลิตข้าวที่สูงสุดเป็นประวัติการณ์

ทั้งนี้ ผลผลิตข้าวฤดูฝนหรือข้าวนาปี (The kharif rice crop) มีจำนวนอยู่ที่ประมาณ 113.26 ล้านตัน (ข้าวสาร) เพิ่มขึ้น 2.49% เมื่อเทียบกับจำนวน 110.51 ล้านตัน ในปี 2022-2023 (2565/2566) ขณะที่ข้าวฤดูร้อนหรือข้าวนาปรัง (Rabi rice crop) มีจำนวนอยู่ที่ประมาณ 14.601 ล้านตัน (ข้าวสาร) ลดลง 2.69% เมื่อเทียบกับจำนวน 15.004 ล้านตัน ในปี 2022-2023 (2565/2566) ส่วนข้าวฤดูร้อน (summer rice season) มีจำนวนอยู่ที่ประมาณ 9.965 ล้านตัน (ข้าวสาร) ลดลง 2.69% เมื่อเทียบกับจำนวน 10.24 ล้านตัน ในปี 2022-2023 (2565/2566)

กระทรวงเกษตรฯ ระบุว่า ในช่วงปี 2023-24 เกิดภาวะแห้งแล้งในรัฐทางตอนใต้ รวมถึงมหาราษฏระ (Maharashtra) และเกิดภาวะแห้งแล้งยาวนานในเดือนสิงหาคม 2566 โดยเฉพาะในรัฐราชสถาน (Rajasthan) ซึ่งสภาพความชื้นที่น้อยลงจากภัยแล้งยังส่งผลกระทบต่อผลผลิตในฤดู Rabi อีกด้วย โดยส่งผลกระทบต่อการผลิตพืชตระกูลถั่ว ธัญพืช ถั่วเหลือง และฝ้าย เป็นหลัก

ทั้งนี้ ข้าวจะมีการเพาะปลูกใน 3 ฤดูของอินเดีย โดยข้าวฤดูฝนหรือข้าวนาปี (The kharif rice crop) จะเก็บเกี่ยวในช่วงปลายเดือนตุลาคมและต้นเดือนพฤศจิกายน ขณะที่ข้าวฤดูร้อนหรือข้าวนาปรัง (Rabi rice crop) ปกติจะเริ่มเพาะปลูกในช่วงปลายเดือนตุลาคมและเก็บเกี่ยวในเดือนเมษายนของปีถัดไป ซึ่งคิดเป็นประมาณ 10% ของผลผลิตข้าวทั้งหมด ส่วนข้าวฤดูร้อน (summer rice season) ซึ่งเป็นฤดูที่ 3 ที่เพาะปลูกตามหลังข้าวฤดูร้อนจะคิดเป็นประมาณ 7% ของผลผลิตข้าวทั้งหมด

สำหรับผลผลิตธัญพืชอาหารทั้งหมดในปี 2023-2024 (2566/2567) อยู่ที่ประมาณ 332.298 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 0.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 329.687 ล้านตัน ในปี 2022-2023 (2565/2566) โดยผลผลิตข้าวสาลี (Rabi season) ในปี 2023-2024 (2566/2567) อยู่ที่ประมาณ 113.292 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 2.48% เมื่อเทียบกับจำนวน 110.554 ล้านตัน ในปี 2022-2023 (2565/2566)

ก่อนหน้านี้ กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA) คาดการณ์ว่าผลผลิตข้าวในปีการตลาด 2024/25 ของอินเดียจะอยู่ที่ประมาณ 139.0 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้น 1% จากปีที่แล้ว เนื่องจากมีพื้นที่เพาะปลูกเพิ่มขึ้น โดยคาดว่าพื้นที่เก็บเกี่ยวจะอยู่ที่ประมาณ 303.125 ล้านไร่ ซึ่งสูงเป็นประวัติการณ์ เพิ่มขึ้นเกือบ 2% จากปีที่แล้ว ขณะที่คาดการณ์ว่าผลผลิตต่อพื้นที่จะอยู่ที่ประมาณ 688 กิโลกรัมต่อไร่ ลดลงเล็กน้อยจากปีที่แล้ว

ที่มา Oryza.com

ปากีสถาน

กระทรวงพาณิชย์ของปากีสถาน (The Ministry of Commerce) ได้ประกาศยกเลิกราคาขั้นต่ำสำหรับการส่งออกข้าว (the minimum export price (MEP)) เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2567 เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของอินเดียที่เพิ่งมีการประกาศยกเลิกราคาขั้นต่ำสำหรับการส่งออกข้าวบาสมัติเมื่อเร็ว ๆ นี้

ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์ได้ระบุในหนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรว่าราคาขั้นต่ำสำหรับการส่งออกข้าว ซึ่งกำหนดไว้เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2566 จะถูกยกเลิกโดยจะมีผลทันที

ทั้งอินเดียและปากีสถาน ซึ่งเป็นผู้ปลูกข้าวบาสมาดิเพียง 2 ราย พยายามส่งเสริมข้าวเกรดพรีเมียมในลักษณะเดียวกับแฮมเปญฝรั่งเศสหรือชาดาร์จีลิง

สำนักข่าว Dawn รายงานว่า Shamsul Islam Khan ผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งออกข้าวและสินค้าโภคภัณฑ์กล่าวว่า การตัดสินใจอย่างกะทันหันของกระทรวงพาณิชย์ในการยกเลิกราคาส่งออกขั้นต่ำจะนำไปสู่สงครามราคาระหว่างปากีสถานและอินเดีย ซึ่งเขาเกรงว่ามูลค่าการส่งออกข้าวของปากีสถานจะได้รับผลกระทบ เนื่องจากปากีสถานอาจไม่ได้รับมูลค่าที่แท้จริงของการส่งออกข้าว

โดยเขาเสริมว่าความเสี่ยงของการกำหนดราคาและการส่งออกที่รายงานต่ำกว่าความเป็นจริงจะเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอินเดียตั้งเป้าให้ปากีสถานตอบสนองในลักษณะเดียวกัน เพื่อที่พวกเขาจะได้เอาชนะผู้ส่งออกของปากีสถานด้วยการผลิตข้าวขาวและข้าวบาสมาดิในปริมาณมหาศาล เขาเตือนว่าแม้ว่าการตัดสินใจของกระทรวงพาณิชย์อาจเป็นเรื่องง่าย แต่ท้ายที่สุดแล้วก็จะส่งผลให้รายได้จากการส่งออกข้าวของปากีสถานลดลง

ในปีงบประมาณ 2024 การส่งออกข้าวของปากีสถานมีมูลค่าประมาณ 3.93 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจาก 2.15 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปีก่อนหน้า ซึ่งเพิ่มขึ้นถึง 83% ขณะที่การเติบโตของปริมาณอยู่ที่ 62%

ผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ในเมืองการาจี กล่าวว่า ก่อนที่กระทรวงพาณิชย์จะประกาศในปี 2566 มีข้อตกลงระหว่างสำนักงานพัฒนาการค้าของปากีสถาน (the Trade Development Authority of Pakistan; TDAP) และสมาคมผู้ส่งออกข้าวของปากีสถาน (the Rice Exporters Association of Pakistan; REAP) ภายใต้ระบบนี้ REAP จะกำหนดราคาขั้นต่ำสำหรับข้าวประเภทต่างๆ สำหรับการแจ้งเตือนของ TDAP ต่อศุลกากรในภายหลัง อย่างไรก็ตาม ในเดือนพฤศจิกายน 2566 กระทรวงพาณิชย์ได้ยุติข้อตกลงนี้และออกประกาศควบคุมราคาข้าว MEP สำหรับข้าวชนิดต่างๆ โดยฝ่ายเดียว ซึ่งสมาคมผู้ส่งออกข้าวของปากีสถาน (REAP) ไม่พอใจกับการตัดสินใจนี้ เนื่องจาก MEP สำหรับข้าวบางชนิดถูกกำหนดให้สูงกว่าปกติ ซึ่งสมาคมผู้ส่งออกข้าวของปากีสถาน (REAP) ได้มีการเรียกร้องให้มีการปรับราคาข้าวบางชนิดขึ้นแล้วซ้ำแล้วซ้ำเล่า

ผู้ส่งออกระบุว่า กระทรวงพาณิชย์ได้ยกเลิกราคาขั้นต่ำสำหรับการส่งออกข้าว เนื่องจากเหตุการณ์สำคัญ 2 ประการ ได้แก่ ราคาข้าวในตลาดต่างประเทศที่ลดลง และความเป็นไปได้ที่ผู้ส่งออกอินเดียที่มีสำนักงานในนครดูไบ (Dubai-based Indian exporters) อาจเปลี่ยนแหล่งที่มาของข้าวไปที่อินเดียที่มีราคาต่ำกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งแบรนด์ข้าวอินเดียที่มีชื่อในนครดูไบซึ่งซื้อข้าวจากปากีสถานแล้วนำไปบรรจุใหม่ภายใต้ชื่อแบรนด์ข้าวอินเดีย และขายไปทั่วโลก ซึ่งทำให้ข้าวอินเดียสามารถครองตลาดสำคัญ ขณะที่ผู้ส่งออกข้าวของปากีสถานต้องพึ่งพาแบรนด์เหล่านี้มากขึ้นในการขายข้าวของตน

ประธานสมาคมผู้ส่งออกข้าวของปากีสถาน (REAP) คนใหม่ที่จะเข้ารับตำแหน่งในวันที่ 30 กันยายน 2567 จะหารือเรื่องนี้กับ TDAP ซึ่งหากไม่มีราคาขั้นต่ำสำหรับการส่งออกข้าว (MEP) ปากีสถานอาจเสี่ยงที่จะล้มเหลวในการส่งออกเมื่อปีที่แล้ว แม้ว่าจะมีผลผลิตที่ดีก็ตาม

ในทางตรงกันข้าม ประกาศอย่างเป็นทางการจากกระทรวงพาณิชย์ระบุว่า การตัดสินใจยกเลิกราคาขั้นต่ำสำหรับการส่งออกข้าว (MEP) นั้นเป็นไปตามคำสั่งของนาย Jam Kamal รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ โดยอ้างอิงจากคำร้องขอของสมาคมผู้ส่งออกข้าวของปากีสถาน (REAP)

ตามคำแถลงระบุว่า ราคาขั้นต่ำสำหรับการส่งออกข้าว (MEP) ได้มีการประกาศเป็นครั้งแรกเมื่อปีที่แล้ว เพื่อตอบสนองต่อราคาข้าวโลกที่พุ่งสูงขึ้นและการห้ามส่งออกข้าวของอินเดีย อย่างไรก็ตาม เมื่อราคาข้าวใน

ตลาดโลกลดลงเมื่อเร็ว ๆ นี้ และอินเดียเพิ่งจะยกเลิกการห้ามส่งออกข้าว การมีราคาขั้นต่ำสำหรับการส่งออกข้าว (MEP) จึงกลายเป็นอุปสรรคสำหรับผู้ส่งออกข้าวของปากีสถานในตลาดโลก

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2566 หน่วยงานพัฒนาการค้าแห่งปากีสถาน (Trade Development Authority Of Pakistan (TDAP)) ได้ออกประกาศ (Notification) ฉบับที่ TDAP-10(45)/AM/PD-1/2017 ลงวันที่ 7 พฤศจิกายน 2566 โดยได้ประกาศกำหนดราคาส่งออกขั้นต่ำ (Minimum Export Price; MEP) สำหรับข้าวทุกชนิด ดังนี้

1. ข้าวหัก (HS code 10064000 – 100% Broken Rice) ราคา 450 เหรียญสหรัฐต่อดัน

2. ข้าวขาว (HS code 10063090)

-IRRI-6 Rice (5% Broken) ราคา 540 เหรียญสหรัฐต่อดัน

-IRRI-6 Rice (10% Broken) ราคา 525 เหรียญสหรัฐต่อดัน

-IRRI-6 Rice (15% Broken) ราคา 515 เหรียญสหรัฐต่อดัน

-IRRI-6 Rice (20% Broken) ราคา 510 เหรียญสหรัฐต่อดัน

-IRRI-6 Rice (25% Broken) ราคา 500 เหรียญสหรัฐต่อดัน

-IRRI-6 Rice (Parboiled Rice) ราคา 510 เหรียญสหรัฐต่อดัน

-IRRI-9 Rice ราคา 600 เหรียญสหรัฐต่อดัน

-PK-386 White ราคา 700 เหรียญสหรัฐต่อดัน

-PK-386 Sella Rice ราคา 700 เหรียญสหรัฐต่อดัน

3. ข้าวบาสมати (HS code 10063010)

-Super Basmati White/Sella Rice ราคา 900 เหรียญสหรัฐต่อดัน

-1121 White/Sella Rice ราคา 900 เหรียญสหรัฐต่อดัน

-1121 Steam Rice ราคา 900 เหรียญสหรัฐต่อดัน

-Basmati Rice PK-198/D-98 ราคา 700 เหรียญสหรัฐต่อดัน

-1509 White/Sella Rice ราคา 900 เหรียญสหรัฐต่อดัน

-1509 Steam Rice ราคา 900 เหรียญสหรัฐต่อดัน

4. ข้าวกล้อง (HS code 10062000)

-IRRI-6 Brown Rice ราคา 475 เหรียญสหรัฐต่อดัน

-Super Basmati Brown Rice ราคา 800 เหรียญสหรัฐต่อดัน

-PK-386 Brown ราคา 550 เหรียญสหรัฐต่อดัน

ที่มา *Oryza.com*

อิหร่าน

สำนักข่าว Press TV รายงานว่า กระทรวงเกษตรของอิหร่าน (Iran's ministry of agriculture (MAU)) คาดว่า ในปีนี้ผลผลิตข้าวในประเทศจะมากถึง 2.7 ล้านตัน ท่ามกลางการให้ผลตอบแทนที่ดีขึ้นของรัฐบาลสำหรับเกษตรกร และสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย

กระทรวงเกษตรของอิหร่าน (MAJ) ระบุว่า การเก็บเกี่ยวข้าวในประเทศคาดว่าจะอยู่ที่ประมาณ 2.7 ล้านตัน ในช่วงเก็บเกี่ยวที่สิ้นสุดในอีกไม่กี่สัปดาห์ข้างหน้า

Sohrab Sohrabi ผู้เก็บเกี่ยวข้าวสาลีและข้าว กล่าวว่า ผลผลิตคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเกือบ 26% เมื่อเทียบกับช่วงเก็บเกี่ยวปี 2021 (the 2021 harvest period) โดยเขากล่าวว่ามีการปลูกข้าวในพื้นที่ประมาณ 4.687 ล้านไร่ ในอิหร่าน โดยผลผลิตประมาณ 70% กระจุกตัวอยู่ในสามจังหวัดทางตอนเหนือ ได้แก่ กิลาน มาซันดาร์อัน และโกลสถาน (Gilan, Mazandaran, Golestan)

Sohrabi กล่าวว่าเหตุผลหลักเบื้องหลังผลผลิตข้าวที่อุดมสมบูรณ์ของอิหร่านในปีนี้เป็นที่สนับสนุนจากรัฐบาล รวมถึงการจัดหาเมล็ดพันธุ์ดัดแปลงพันธุกรรมให้กับเกษตรกร และการขยายการใช้เครื่องจักรในภาคส่วนนี้ ตลอดจนการใช้ปุ๋ยที่ดีขึ้นโดยเกษตรกร

การเพิ่มผลผลิตข้าวในประเทศช่วยให้อิหร่านสามารถลดการนำเข้าข้าวจากประเทศต่างๆ เช่น อินเดียและปากีสถานได้ ซึ่งในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา รัฐบาลสามารถลดการนำเข้าข้าวได้สำเร็จ เนื่องจากผลผลิตข้าวดีขึ้น

ทั้งนี้ การนำเข้าข้าวไปยังอิหร่านอยู่ที่ประมาณ 1.054 ล้านตัน มูลค่ากว่า 1 พันล้านเหรียญสหรัฐในปีปฏิทินสิ้นสุดเดือนมีนาคม ซึ่งตัวเลขของสำนักงานศุลกากรอิหร่าน (the Iranian customs office) ระบุว่า อินเดียมีสัดส่วนของแหล่งที่มาของข้าวที่นำเข้าเกือบ 70% รองลงมาคือปากีสถานที่ 29% และประเทศต่างๆ เช่น ไต้หวัน ไทย และอิรัก

ขณะที่ ในปีปฏิทินอิหร่านปัจจุบัน ในช่วงเวลาเพียง 4 เดือนแรก (เมษายนจนถึงเดือนกรกฎาคม 2567) อิหร่านนำเข้าข้าวมูลค่าเกือบ 1.2 พันล้านเหรียญสหรัฐ โดยที่ในแต่ละปีความต้องการข้าว (The total annual demand for rice) ของอิหร่านอยู่ที่ประมาณ 3.5 ล้าน โดยข้าวส่วนใหญ่มาจากนาข้าวในจังหวัดต่างๆ ตามแนวชายฝั่งทะเลแคสเปียน (the Caspian Sea coast)

ที่มา Oryza.com

สหภาพยุโรป

สหภาพยุโรป (the European Union; EU) รายงานว่า การนำเข้าข้าวในปีการตลาด (Marketing year) 2024/25 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2567-31 สิงหาคม 2568) ในช่วงวันที่ 1-24 กันยายน 2567 มีการนำเข้าข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหัก) ปริมาณ 86,933 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 36.75% เมื่อเทียบกับจำนวน 63,271 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการนำเข้าข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 5,084 ตัน ลดลงประมาณ 50.55% เมื่อเทียบกับจำนวน 10,281 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica นำเข้าจำนวน 81,849 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 53.59% เมื่อเทียบกับจำนวน 53,290 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับข้าวหักนั้น มีการนำเข้าปริมาณ 32,638 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 252.84% เมื่อเทียบกับจำนวน 9,250 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 24 กันยายน 2567 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าว 23,780 ตัน โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1-24 กันยายน 2567 ประเทศต่างๆที่นำเข้าข้าวประกอบด้วย ประเทศฝรั่งเศส 21,761 ตัน เนเธอร์แลนด์ 13,693 ตัน อิตาลี 12,890 ตัน เบลเยียม 9,591 ตัน เยอรมนี 5,132 ตัน โปรตุเกส 3,955 ตัน สเปน 3,851 ตัน โปแลนด์ 2,666 ตัน สาธารณรัฐเชค 2,372 ตัน สโลวาเกีย 2,194 ตัน สวีเดน 1,990 ตัน ลิทัวเนีย 1,709 ตัน บัลแกเรีย 1,227 ตัน

กรีซ 783 ตัน เดนมาร์ก 760 ตัน ไอร์แลนด์ 615 ตัน ฮังการี 580 ตัน ฟินแลนด์ 417 ตัน โรมาเนีย 201 ตัน ไชปรัส 185 ตัน มอลตา 187 ตัน ออสเตรีย 106 ตัน เป็นต้น

สำหรับการนำเข้าข้าวในปีการตลาด (Marketing year) 2023/24 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566-31 สิงหาคม 2567) ในช่วงวันที่ 1 กันยายน 2566 – 31 สิงหาคม 2567 มีการนำเข้าข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหัก) ปริมาณ 1,380,652 ตัน ลดลงประมาณ 9.31% เมื่อเทียบกับจำนวน 1,522,306 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการนำเข้าข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 196,934 ตัน ลดลงประมาณ 34.55% เมื่อเทียบกับจำนวน 300,899 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica นำเข้าจำนวน 1,183,718 ตัน ลดลงประมาณ 3.09% เมื่อเทียบกับจำนวน 1,221,407 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับข้าวหักนั้น มีการนำเข้าปริมาณ 419,006 ตัน ลดลงประมาณ 9.69% เมื่อเทียบกับจำนวน 463,944 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566 - 31 สิงหาคม 2567 ประเทศต่างๆที่นำเข้าข้าวประกอบด้วย ประเทศสเปน 216,696 ตัน เนเธอร์แลนด์ 214,578 ตัน ฝรั่งเศส 198,649 ตัน อิตาลี 164,400 ตัน เบลเยียม 103,136 ตัน โปแลนด์ 97,498 ตัน โปรตุเกส 92,102 ตัน เยอรมนี 84,197 ตัน สาธารณรัฐเชค 47,942 ตัน สวีเดน 35,983 ตัน บัลแกเรีย 26,273 ตัน กรีซ 13,870 ตัน สโลวาเกีย 13,476 ตัน ลิทัวเนีย 13,571 ตัน เดนมาร์ก 12,406 ตัน ไอร์แลนด์ 9,473 ตัน ไชปรัส 5,669 ตัน ฟินแลนด์ 5,466 ตัน ฮังการี 5,312 ตัน โรมาเนีย 5,177 ตัน ออสเตรีย 4,965 ตัน มอลตา 3,862 ตัน โครเอเชีย 3,600 ตัน ลัตเวีย 1,393 ตัน เป็นต้น

การนำเข้าข้าวของปีการตลาด (Marketing year) 2023/24 ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566 – 31 สิงหาคม 2567 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) จากปากีสถานจำนวน 144,381 ตัน เพิ่มขึ้น 19.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากอูรูกวัยจำนวน 90,723 ตัน เพิ่มขึ้น 10.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากกายอานาจำนวน 64,794 ตัน เพิ่มขึ้น 1.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากอินเดียจำนวน 47,482 ตัน ลดลง 32.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากอาร์เจนตินาจำนวน 42,411 ตัน ลดลง 21.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) มีการนำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 234,038 ตัน เพิ่มขึ้น 28.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากเมียนมาจำนวน 212,390 ตัน ลดลง 25.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากไทยจำนวน 158,313 ตัน เพิ่มขึ้น 7.0% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากปากีสถานจำนวน 128,628 ตัน ลดลง 1.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอินเดีย 127,815 ตัน เพิ่มขึ้น 13.0% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ส่วนในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) มีการนำเข้าจากเมียนมาจำนวน 273,893 ตัน ลดลง 23.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 23,744 ตัน ลดลง 8.1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอาร์เจนตินาจำนวน 19,674 ตัน เพิ่มขึ้น 22.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกายอานาจำนวน 19,747 ตัน เพิ่มขึ้น 7,162.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากไทยจำนวน 19,357 ตัน เพิ่มขึ้น 2.3% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ขณะที่ประเทศในสหภาพยุโรปที่นำเข้าข้าวชนิดต่างๆ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566 - 31 สิงหาคม 2567 ในกลุ่มข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น สเปน 111,849 ตัน

เบลเยียม 77,106 ตัน เนเธอร์แลนด์ 74,399 ตัน โปรตุเกส 72,532 ตัน อิตาลี 34,326 ตัน ฝรั่งเศส 20,564 ตัน
โปแลนด์ 7,933 ตัน บัลแกเรีย 4,064 ตัน เยอรมนี 3,108 ตัน เดนมาร์ก 2,958 ตัน กรีซ (EL) 1,656 ตัน โรมาเนีย
1,368 ตัน ลิทัวเนีย 949 ตัน เป็นต้น

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และ
สายพันธุ์ Indica) เช่น ฝรั่งเศส 165,595 ตัน เนเธอร์แลนด์ 157,132 ตัน อิตาลี 124,150 ตัน สเปน 108,201 ตัน
โปแลนด์ 78,315 ตัน เยอรมนี 64,867 ตัน เบลเยียม 56,785 ตัน สาธารณรัฐเชค 47,967 ตัน สวีเดน 36,622 ตัน
โปรตุเกส 20,790 ตัน ลิทัวเนีย 17,270 ตัน กรีซ (EL) 14,477 ตัน สโลวีเนีย (SI) 14,242 ตัน ไอร์แลนด์ (IE) 11,024
ตัน เดนมาร์ก 10,945 ตัน บัลแกเรีย 7,577 ตัน ไชปรัส 5,353 ตัน ฟินแลนด์ 5,107 ตัน ออสเตรีย 5,144 ตัน
ฮังการี 4,963 ตัน มอลต้า 3,765 ตัน โครเอเชีย (HR) 3,871 ตัน โรมาเนีย (RO) 3,514 ตัน ลัตเวีย 2,317 ตัน เป็นต้น
ในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น เบลเยียม 222,498 ตัน เนเธอร์แลนด์ 67,574 ตัน สเปน 33,444 ตัน
ฝรั่งเศส 26,761 ตัน โปแลนด์ 22,616 ตัน อิตาลี 16,460 ตัน ลิทัวเนีย 5,740 ตัน โปรตุเกส 3,839 ตัน เป็นต้น

ขณะที่การส่งออกข้าวนี้ ประเทศในสหภาพยุโรปที่ส่งออกข้าวชนิดต่างๆ (ข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ข้าวสาร
ที่สีแล้วหรือสีบางส่วน ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566 - 31
สิงหาคม 2567 เช่น อิตาลี 109,340 ตัน สเปน 32,538 ตัน กรีซ (EL) 28,084 ตัน บัลแกเรีย 27,474 ตัน เบลเยียม
27,521 ตัน เนเธอร์แลนด์ 26,194 ตัน โปรตุเกส 11,223 ตัน ลิทัวเนีย 6,868 ตัน โปแลนด์ 2,672 ตัน
สาธารณรัฐเชค 2,533 ตัน เยอรมนี 2,000 ตัน โรมาเนีย 1,828 ตัน ฝรั่งเศส 1,601 ตัน และในกลุ่มของข้าวหัก
(Broken rice) เช่น สเปน 3,261 ตัน อิตาลี 2,599 ตัน เนเธอร์แลนด์ 1,739 ตัน กรีซ (EL) 1,315 ตัน โปรตุเกส
1,211 ตัน ลิทัวเนีย 367 ตัน โรมาเนีย 335 ตัน สโลวีเนีย (SI) 240 ตัน เป็นต้น

ที่มา Oryza.com

T R E A